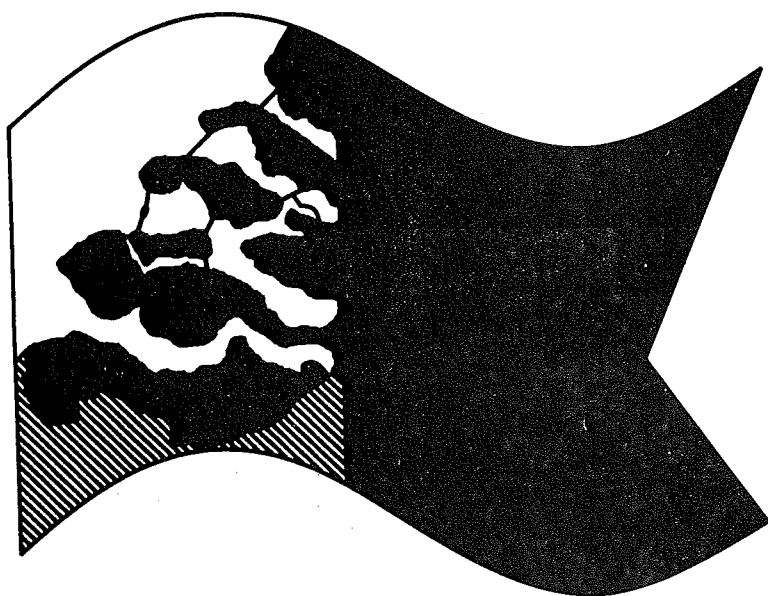

JUBILEUMUITGAVE 20 JAAR

**Duikteam
„Zeeland”**

Lisette Abels;Arend-Jan Adriaanse;Angelette Akkermans;Paul Alakopsa; Bob van Arend;Judith de Baar;Marga Bakker;Martin Bakker;Adrie Band; Richard Batteram; George Bauer;Jurgen van Besien;Erik Besse;Rob Besse;Tjeerd Blauw;Sjoerd Bleyerveld;Dineke Blom;Coen Blijlevens; Henk Boeckhout;Sara den Boer;Jan van den Boomgaard;Martin Boone;Ad Brons; Klaziena Brons-Zijl;Antoin Brouwer;Serge de Bruin;Maurice de Bruine ; Foort Bruinooge;D.Burkunk;Lenaino Cacace;Jacky Cardon;Joost Cladder; Jan Collignon;Carlo Colpaert;Sal Colpaert;Loes van Dam;Els Danen;Peter Davidse;Dirk Deelen;Marino Degrande;Eric van Deursen;Willem Dijkhuizen;Hans Dijkman;Marc Dingemanse;Rogier van Dis;Erna van Dort;Willem van Dort;Koen van den Dries;Hans van Drongelen;Jantien Eenhoorn; Didier Eetvelt;Gijsbert Elderhorst;Anke Engelberts;Roel Engels; Ineke van Es;Marco Faasse;Peter Florisse;Rob Focke;Loma Francke;Niels Franzen;Ton van Gardingen;Alex Geerlings;Fulco Geerlofs;Neertje van der Geest;Danny van de Gein;Ben van Gelder;Marcel van Gestel;Iwan de Geus Ronald van Giersbergen;Ron Gilde;Kees Glas;Arthur Glaser;Kees Glerum Bart Goedemondt;Fred Groen;Helma Groffen;Piet Groffen;Niels van Groningen;Rob Grool;Robert de Groot;Tonnie de Groot;Peter Grootenboer ; Kees Grootjans;Herman Haas;Ans Hamelink;Wien Hamelink;Piet Hardenberg Anne Hardenbol;Jan Hart;Geert den Hartog;Martin Hartog;Piet Heiboer; Peter Hendriks;Charlotte Herbers;Jouke Heringa;Wim Hirdes;Hans Hoek; Marijke van Hoek;Lida Hofman;Pieter Hofman;Pieter Holman;Hans Holtkamp;Ton Holtkamp-Adrie de Hond;F.Honing;Ewoud Hooftman;Peter van Hoo gen;Henk van Huizen;Raphaël van Hulle;Henriëtte Huurman;Peter Huurman;Fons Israël;Dick van der Jagt;Leo Janisse;Eric Janse;Huub Jansen;Martin Jelier;Miranda Jobse;Pascal de Jong;Yolanda de Jong; Heleen Jonkman;Michael Jonkman;Piet Jonkman;Leon Joosse;Rens Joziasse; Jan-Kees Kallemein;Ad Keur;Kees Klapwijk;Aletta Kleinendorst; Freek Klingeman;Jeroen de Knecht;Crista Knook;Joris Knuttel;Bert Kögeler ; Dylan de Kok;Freek Kooman;Robert Koopman;Christel van Koppen; Ron Kouwenhoven;Hans van de Kraan;Dick Krol;Peter Kruis;Henk Kuipers;Marianne Kuipers;Rob Lafort;Peter de Lange;Rob de Lange;Leen van Langeveld;Kees-Jan Lastdrager;Diederik Lastdrager;Els van Leeuwen;Marjo - lein van Leeuwen;Loe van der Linden;Wouter van der Linden; Pascale Loete;Rudy Loontjens;Eric Luca;Gerrit van Lunteren;Karel van Lunteren;Lida van Lunteren;Marian van Lunteren;Jeroen de Maat;Pim van der Made;Boris de Man;Remy Marchet;David Marion;Paul Martens;Jan Mastenbroek;Pim Meegen;Jo van Meerendonk;Wouter van der Meer;Peter Meerleveld;Yvo Meijer;Liesbeth Meijers;Guustaaf Mijnlieff;Bert Moet;Anke Mos terdijk;Bennie Muller;Jacqueline Muller;Margreet Nagelsmit;Eddy Neuf-église;Aphrodite Niggebrugge;Karin Nooyens;Leo de Nooyer;Mieke Oele; Jan Oosterveen;Linda Oosterveen;Annemiek Ouwehand;Ericka Ouwehand;Ma riska Ouwehand;Pieter Ouwehand;Ron Pepplinkhuizen;Ton Perenboom; Ba rend Peters;Marleen Peters-Faes;Joeri Poerstamper;Ruud Poerstamper ; Paul Poland;Rob du Pree;M.Priem-Roose;Theo Prins;Carla Putters; Leon Putters;Johan Quist;Elly Rauws;Idsart Rensma;Hans de Rijk;Anke de Rijke;Saskia Rijkse;Joke la Rivière;Rob la Rivière;Marco Roebers; Ronald Roes;Anita Röhrey;Chris Roodenburg;Ronald Rombouts;Bart Roose; Ellen Roose;Richard Rozemeyer;Jaap le Roij;Niels le Roij;Hetty d.Ruiter;Toon de Ruiter;Aernout Samplonius;Petra Samplonius;Hetty Scheiuit; Yvonne van scheppingen;Henk Schipper;Willem Schmeits;Martijn Schoenmakers ; Aard van de Schoot;Werner Schraepen;Bert Schreurs;F.Schrijnenmakers ; Arno Schroevers;Guus Schwencke;Jim Shelton;Wilma Selen;Marjo Simons; Chris Simons;Han Smits;Adrina Smulder;Cor Sol;Heleen Sol-Wattel;Henk van Sorge;Jan van Sorge;Chris Spoor;Frans Spoor;Albertine Spoor-Slo-ëtjes;Benny van der Steen;Ro van Stempvoort;Ed Stikvoort; Anjelies Stokvis;Cees Storm;Marc van Strien;Piet Stroo;Michel van Tiel; Carla Tieleman;Lucia Ton;Jan trimpe;Elly Valkenburg;Willem van der Veen ; Cees van de Velde;Michael Velders;Jozien Vercouteren;To Verhaeghe de Naeyere;Anita Verhage;Martin Verhage;Hans Verkooyen;Orlando Verplanke;Claudia Verplanke-Waas;Gerben van der Vinne;Wim Vogel;Jorgen de

I N H O U D

1. Inleiding.....Willem Schmeits
2. Een stukje geschiedenis.....Jubileumredactie
3. Beste duikvrienden.....Paul Martens
4. De trouwe adverteerder.....Thea Le Roij
5. Interview met Piet Hardenberg.....Jaap en Thea Le Roij
6. In gesprek met Henk van Huizen.....Paul Poland
7. Financiën, toen en nu.....Hans de Rijk
8. Onder het motto oud en nieuw.....Martin Verhage
9. Interview met Paul van Rijswijk.....Frans Spoor
10. Een gesprek met een evenementenbrein.....Elly Rauws
11. Interview met een Luchtbelpionier.....Adriënne Withagen
12. De stille krachten van D.T.Z.....Yvonne van Scheppingen
13. Uit de oude doos.....Arie van Weelden
14. Felicitaties voor jubilerend D.T.Z.....Pieter Zijnen
15. In gesprek met Eddy Onderwater.....Dirk Deelen
16. Puin Ruimen.....Jubileumredactie
17. Het clubhuis.....Jubileumredactie
18. Ankervissen.....Fons Israël
19. 't Is mè Jozien.....Jozien Vercouteren
20. Feesten in de Lammerenburg.....Hetty van Baalen
21. Club-duikreizen door de jaren heen.....Ben van Gelder
22. Het Ardennen-Offensief.....Bert Moet
23. Kind-Ouder duikrelatie.....Helma Groffen
  - *Mijn duikervaring met mijn vader*.....Erik Besse
  - *Samen duiken, ja gezellig*.....Bart Roose
  - *De vader-zoon duikrelatie*.....Jaap le Roij
  - *Hallo, ik ben...*.....Dominique van der Steen
24. Nieuwjaarssnorkeltocht.....Jubileumredactie
25. 20 Jaar Logo's.....Jubileumredactie
26. "Samen" door Duikteam "Zeeland".....Piet en Helma Groffen
  - *Ook wij gingen met elkaar in zee.....Ronald Roes
  - *En zo is het gekomen.....Pieter en Marianne Zijnen
  - *Anke Engelberts&Pim van der Made.....Pim van der Made
27. 20 Jaar Luchtbel.....Jubileumredactie
28. Reünie.....Elly Rauws

1. Inleiding.

Deze jubileumuitgave is bedoeld als naslagwerk, waarin we terug kunnen kijken op onze vereniging zoals die zich in de loop der jaren heeft weten te ontwikkelen tot wat die nu is.

Leden en oud-leden nemen u mee terug in de geschiedenis van Duikteam "Zeeland" met hun verhalen. Velen onder u die dit lezen zullen denken: "Hier had ik ook wel een verhaal voor willen schrijven." Natuurlijk, ervaringen in overvloed, maar

de redactie heeft zich in verband met het werk en de tijd moeten beperken, anders zou het een te groot boekwerk worden.

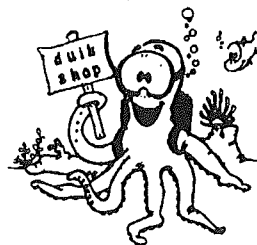
Een woord van dank aan de jubileumredactie en alle anderen die deze uitgave tot stand hebben doen komen.

Ik wens u veel leesplezier toe.

De voorzitter,
Willem Schmeits

DUIKSHOP „OKTOPUSSY“

Wilhelminastraat 43
4424 BB Wemeldinge
Tel. 01192-2260

**Het beste
adres
voor:**

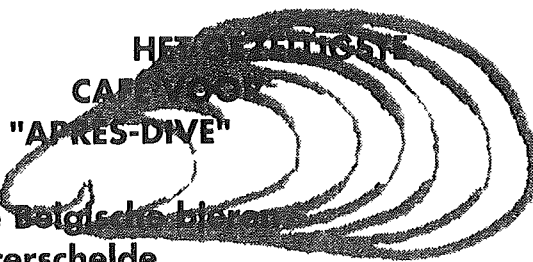
**FLESVULLINGEN
FLESKEURINGEN
AUTOMATENSERVICE
VAKKUNDIGE ADVIEZEN**

**SCUBAPRO
SPIRO TECHNIEK
MARES
SUUNTO
SEA & SEA
SALVAS
UWATEC
IKELITE**

óók verkoop van occasions !!

ALTIJD EEN PERFECTE SERVICE, VÓÓR EN NÁ AANKOOP!

(Wij zijn de gehele week geopend, behalve woensdag).

Diverse Belgische bieren
**Uniek Oosterschelde
aquarium**

Café de Schelde

2. Een stukje geschiedenis.

Zesde jaargang nr. 8
september 1975

Maandblad van de Nederlandse Onderwatersport Bond, kantoor gevestigd: Balistraat 96, Den Haag.

Eindredactie: H.A. van Vlijmmen
J.C.M. de Wilde

Kopij: moet als regel uiterlijk
een maand voor ver-
schijnen worden gezonden aan: Bali-
straat 96, Den Haag, tel. 070-639721.

Advertenties: TOP DOG, Hadleystr.
48, AALSMEER.

telefoon: 02977 - 22379 02977 - 25530

Omslagfoto: Feddo van Gogh

Druk: Fortanier Den Haag

Het Bondsbureau van de NOB is geves-
tigd te Den Haag, Balistraat 96, tel.:
070-639721. De bondsadministrateur, de
heer R. Vassing is bereikbaar op maan-
dag t/m vrijdag van 9.00 tot 12.30 en
van 13.30 tot 17.30u.

Voor pers- en publiciteitszaken:

J.C.M. de Wilde 03496-2126,

Grifhorst 2, Leusden

Jaarabonnement niet leden: Nederland
fl. 18,-; België Frs. 288 per jaar.

Losse nummers Nederland fl. 1,75
NE ISSN 0048-1696

AANVRAGEN NIEUWE CLUBS

1. Duikteam Zeeland, gevestigd
te Vlissingen.
Secr. H. v. Huizen, Vlissing-
sestraat 20 te Koudekerke.
2. Spirula, gevestigd te Coevor-
den. Secr. H.W. Mazee,
Vos v. Steenwijklaan 32,
te Coevorden.

Met redenen omklede bezwaren
tegen toelating tot de NOB kun-
nen binnen 4 weken na het ver-
schijnen van dit nummer schrif-
telijk bij het bondsbureau wor-
den ingediend.

konden we vanaf 1 november 1975
onder auspiciën van de NOB onze
opleidingen gaan verzorgen. Ons
lidmaatschap van de NOB was
daarmee een feit en dat leverde
onze vereniging gelijk een twee-
de duikset op.

Want ter ere van het gegeven,
dat wij als precies de 100ste
vereniging toetraden tot deze
organisatie schonk de NOB ons
een..... duikset.

Hiermee konden wij zeggen, dat
onze prille vereniging over di-
verse duiksets (2) in eigendom
beschikte.

Onze vereniging telde toen 45
leden.

1 November 1975 was om nog een
reden een belangrijke dag. Op
die datum namelijk verleende
Hare Majesteit ons de Konin-
kelijke goedkeuring. Onder het
oude verenigingsrecht was dat
een vereiste om als vereniging
rechtspersoonlijkheid te krijgen.

Het Duikteam "Zeeland" is als on-
derafdeling van de omnivereniging
Marathon als sportduikvereniging
van start gegaan.

De oprichtingsvergadering vond
plaats op 11 april 1975.

Het bestuur bestond toen uit 6
personen, te weten:

- Paul Martens;
- Henk van Huizen;
- Peter Kamps en
- Arie van Weelden.

De uitsluitend om financiële re-
denen gehouden vergadering van
Marathon werd voorgezeten door
Piet Hardenberg; toendertijd vice-
voorzitter van Marathon.

Betaald uit de clubkas van Mara-
thon telde onze vereniging één
duikset. Dit was een Loosco Dive
save. De balans vermeldde voor
deze set in dat eerste jaar een
boekwaarde van f 327,-.

In september 1975 zocht het Duik-
team "Zeeland" aansluiting bij de
Nederlandse Onderwatersport Bond
(NOB).

Nadat onze statuten door deze
bond niet in strijd met haar eigen
doelstellingen waren verklaard en
niemand in of buiten Nederland
bezwaar had tegen onze toelating,

Duikteam "Zeeland" ging toen als
zelfstandige organisatie door
het leven.

Per 1 januari 1976 kon het toen-
malige bestuur de eerste jaar-
rekening aan de algemene leden-
vergadering presenteren. De ba-
lans vermeldde f 1.291,-- aan
liquide middelen. Het batig sal-
do bedroeg f 1.291,51.

Contributie-achterstand kende
de vereniging ook al.

Ter illustratie: op 20 april
1976 was van de aan de NOB be-
taalde contributie ter hoogte
van f 779,25 slechts f 495,25
betaald door de leden. Het res-
terende bedrag was door de ver-
eniging "voorgesloten".

Onze eerste compressoren werden
aangekocht en afbetaald in 18
maandelijkse termijnen van
f 246,25.

In oktober 1976 is de organisa-
tie rond de clubkrant op orde

Zesde jaargang nr. 11
december 1975

Onderwatersport is een uitgave van
de Nederlandse Onderwatersport Bond,
onder verantwoordelijkheid van de
redactie.

Redactie-adres: Balistraat 96, Den Haag.

Eindredactie: H.A. van Vlijmmen
J.C.M. de Wilde

Kopij: moet als regel uiterlijk
een maand voor ver-
schijnen worden gezonden aan: Bali-
straat 96, Den Haag, tel. 070-639721.

Advertenties: TOP DOG, Hadleystr.
48, AALSMEER.

telefoon: 02977 - 22379 02977 - 25530

Omslagfoto: Feddo van Gogh

Druk: Fortanier Den Haag

Het Bondsbureau van de NOB is geves-
tigd te Den Haag, Balistraat 96, tel.:
070-639721. De bondsadministrateur, de
heer R. Vassing is bereikbaar op maan-
dag t/m vrijdag van 9.00 tot 12.30 en
van 13.30 tot 17.30u.

Voor pers- en publiciteitszaken:

J.C.M. de Wilde 03496-2126,

Grifhorst 2, Leusden

Jaarabonnement niet leden: Nederland
fl. 18,-; België Frs. 288 per jaar.

Losse nummers Nederland fl. 1,75
NE ISSN 0048-1696

NIEUWE CLUBS

Per 1 november 1975 zijn toe-
gelaten als lid van de N.O.B.:

1. Duikteam Zeeland te Vlissingen,
als aangekondigd in september
1975.
Secr. H. v. Huizen,
Vlissingsestraat 20, Koudekerke.
2. Spirula te Coevorden, als aange-
kondigd in september 1975.
Secr. H.W. Mazee,
V.v. Steenwijklaan 32, Coevorden.

gekomen en de eerste Luchtbel zag op 12 november 1976 het levenslicht.

De eerste ledenlijst die op 18 januari 1977 gedateerd was, stonden onder andere de volgende personen vermeld:

Willem Dijkhuizen, Ben van Gelder, Jaap le Roij en Sjakkie Zwier. Deze personen maken ook nu nog steeds deel uit van de vereniging. Die eerste ledenlijst telde 95 leden. Maar dat beeld was verre van juist. In die periode werd de bezem door het ledenbestand gehaald en een groot aantal leden werd als wanbetaler geroyeerd.

De eerste bestuursvergadering - althans die vergadering waarvan bescheiden notulen bekend zijn gebleven - vermeldde

"Onderwatersport" 1977

de benoeming van een zekere Jaap le Roij tot materiaalcommissaris.

Op diezelfde bestuursvergadering werd tevens besloten f 100,- uit te trekken voor een praalwagen. Daarmee werd gepronkt op de Carnavalsoptocht van de Stoeponschietters te Oost-Souburg.

Nu - we schrijven 1995 - telt de ledenlijst 107 leden. De jaarrekening geeft een eindbalans van een slordige f 30.000,-. Naar buiten toe voerde Duikteam "Zeeland" - zoals elke rechtgeaarde vereniging - haar "eigen" gezicht.

Dat het gevoerde logo inderdaad een "eigen" gezicht uitstraalde, werd door nogal wat mensen betwijfeld. En dat stuitte toch wel op veel weerstand in NOB-land, omdat in een opwelling van enthousiasme en onwetendheid het embleem van de CMAS er in verwerkt was. Dat NOB-minnend Nederland blij was met het "eigen" originele logo, moge blijken uit

het commentaar van de Onderwatersport medio 1978. Hiermee was het Duikteam "Zeeland" bijna een volwaardige vereniging. Bijna, omdat jaarlijks op de algemene ledenvergadering door bestuur en leden te kennen werd gegeven, dat de behoefte aan een clubhuis steeds groter werd.

De theorielessen werden dan weer in de kleedkamers van het zwembad gegeven, dan weer in andere zaaltjes zoals het theorielokaal van een autorijschool.

Dat er uiteindelijk een eigen clubhuis kwam en welke moeilijkheden daarbij te overwinnen waren, leest u elders in dit jubileumnummer.

Duikteam Zeeland heeft een nieuw clubembleem gekregen. Zeer verstandig want het vorige leek echt wel een beetje te veel op dat van de CMAS, de wereldorganisatie van duikbonden en dat zou wel eens tot moeilijkheden hebben kunnen leiden.

Het nieuwe ontwerp van Jaap Le Roy kreeg de meeste stemmen en trett U hierbij aan. Het CMAS meerminnetje is er nog wel maar dartaelt nu vrolijk rond de grijpgrage Zeeuwse duiker.

Het embleem is vanaf januari van dit jaar opgenomen op de omslag van het zeer lezenswaardige clubblad De Luchtbel.

Wij schrijven 1988 als we kunnen spreken van een volledig geoutilleerde vereniging met een stabiel ledental.

"Het resultaat van vele uurtjes van vele leden."

Jubileumredactie

giak zwier-gitaarbouw voor
- bouw- reparatie- intonatie
- restauratie van

snaarinstrumenten

nederstraat 10
4332 az middelburg

tel. 01180-20700
rabobank middelburg: 33.30.08.065

3. Beste duikvrienden.

Als eerste wil ik beginnen met eenieder te feliciteren met het 20-jarig jubileum van de duikvereniging "Zeeland".

Persoonlijk was het voor mij volkomen onverwacht, toen mij via een schrijven van Paul Poland werd gevraagd iets op papier te zetten.

Hoe is Duikteam "Zeeland" ontstaan?

Zo'n 21 jaar geleden wilde ik als ex professioneel duiker toch ook iets als hobby doen en dat was duiken. Met een paar vrienden die ook regelmatig in de sauna kwamen en met wie ik veel over duiken sprak, is in de hitte van de sauna het idee ontstaan om een duikteam op te richten.

Aanvankelijk zouden we ons aansluiten bij de vereniging "Marathon". Dit was echter van korte duur. Na een maand of anderhalf zijn wij dan ook als zelfstandige vereniging verder gegaan.

Omdat Duikteam "Zeeland" erg snel groeide qua leden, betekende dat in de eerste 2 jaar haast dag en nacht bezig zijn met onze hobby. Zowel op bestuurlijk niveau, als op trainingsniveau. Maar er werd ook veel gereisd naar Antwerpen, Breda en Rotterdam, omdat de leden materiaal wilden kopen en mij meenamen voor advies.

Al met al een prachtige tijd, waarbij ik veel vrienden heb leren kennen, die net zo "gek" waren als ik met betrekking tot het duiken. Om maar een voorbeeld te noemen: de theorielessen werden bij mij thuis in de woonkamer gegeven.

Ook kan ik het niet nalaten om nog wat feiten te noemen:

- Duikteam "Zeeland" is als vereniging koninklijk erkend;
- Duikteam "Zeeland" was de 100ste vereniging van het NOB. Hiervoor is door het NOB een duikset aan ons geschonken.

Tevens wil ik vanaf deze plaats al mijn duikvrienden en vriendinnen bedanken voor de gezellige tijd die wij hebben gehad en wens ik alle leden van Duikteam "Zeeland" nog vele mooie en goede duiken toe en veel plezier op het 20-jarig jubileumfeest.

Met vriendelijke groeten,

Paul Martens (de duikgek)

P.S.: ik verheug mij op de door jullie geplande reünie!!

KOM
DE
BO
TT
IN

met gezellige jaren '60-muziek

Botter Bar

Duinweg 119
Zoutelande 01186-1436

4. De trouwe adverteerder.

Adrie de Hond is vanaf het begin lid geweest van Duikteam "Zeeland". In 1983 heeft hij af moeten haken, omdat hij last had van zijn trommelvlies. In principe mist hij het duiken nog wel en is hij nog steeds begaan met het wel en wee van D.T.Z.

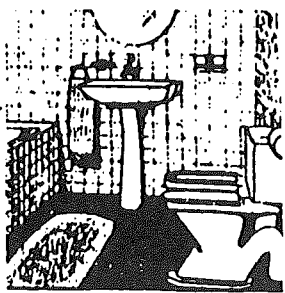
Het fijne van de duikvereniging vond hij de teamgeest, de sociale contacten én niet te vergeten het gezellige borrelen achteraf.

Zijn zoon is ook nog een poosje lid geweest, maar dat was niet voor lang.

Hij blijft adverteren, omdat hij toch nog een beetje betrokken wil blijven bij de club.

Thea le Roij

- ★ Heeft U belangstelling voor zelfbouwpakketten voor C.V. installatie?
- ★ Gespecialiseerd in alle sanitaire benodigdheden, ook voor de "DOE HET ZELVER".
- ★ Reparatie en vernieuwingen van zink, lood en dakbedekking.
- ★ Aanleg en onderhoud van gas, waterleiding en C.V.

* Laat U zich dan door ons adviseren! *

Technisch   Instalatie   Bedrijf

A. M. de Hond

Clacustr. 115
VLISSINGEN
tel: 01184 - 12014

erkend loodgieter
erkend gasfitter
erkend waterlitter
cv installateur
winkel

5. Interview met Piet Hardenberg.

Om de wortels van Duikteam "Zeeland" te ontdekken hebben we een gesprek gehad met één van de oprichters van D.T.Z. Piet Hardenberg van Skandia Sauna in Vlissingen weet zich nog heel goed te herinneren hoe het allemaal is begonnen.

Zittend aan de bar in de sauna, toen nog gevestigd in de Scheldestraat in Vlissingen werd door leden van de omnivereniging Marathon in Vlissingen, het plan gesmeed om een duikvereniging op te richten binnen Marathon. Tezamen met Jaap Dijkstra die als voorzitter van Marathon binnen het bestuur van Marathon het plan moest motiveren, werd de eerste duikfles geslagen.

Marathon stelde een budget ter beschikking voor de aanschaf van duikmateriaal en het zwembad in Vlissingen werd de trainingsplaats voor de kersverse club.

Om het materiaal te kopen werd een bezoek gebracht aan Antwerpen, alwaar de nodige middelen werden aangeschaft. Duikteam "Zeeland" was geboren.

Na enige tijd vonden Paul Martens en Henk van Huizen het nodig om zelfstandig te worden en zich af te scheiden van Marathon. De wijze waarop dit moest gebeuren verdiende echter niet de schoonheidsprijs. Ton Suurland wierp zich nog op als bemiddelaar maar het mocht niet baten. Piet Hardenberg lag op dat moment in het ziekenhuis om een voor de duikers vervelende kwaal te laten verhelpen en moest uit de krant lezen dat D.T.Z. zich toch uit Marathon had terug getrokken.

Piet was daar niet erg blij mee en kon zich niet verenigen met dit besluit en trok zich met Jaap Dijkstra en met enige weemoed uit de vereniging terug. Het duiken zit bij de Hardenberg's diep in het bloed. Zijn grootvader was (beroeps)duiker,

zijn vader, hijzelf tot aan zijn toen 9-jarige dochter toe. Deze laatste heeft zelfs de krant nog gehaald als jongste duikster met perslucht.

Piet was 15 jaar toen hij begon met duiken in het Siebe Cornman standaardpak wat een gewicht heeft van 90 kg!

Piet fungeerde tezamen met Paul Martens, die als duiker bij de marine had gewerkt, voor de uitsplitsing binnen de vereniging als trainer. Hij schreef on-

dermeer lesstof en kon door zijn opleiding als sportmasseur ook aardig de anatomie van de mens en de daarbij behorende risico's voor de duiker aardig verwoorden. De eerste lesstof stond op papier. De theorie werd na de zwembadtraining in de sauna van Piet gegeven, waarbij de tijd niet echt een rol speelde en het nog al eens uitliep.

Het bestuur van de zelfstandige vereniging D.T.Z. bestond toen uit Paul Martens-voorzitter,

Henk van Huizen-secretaris, Peter Kamps als penningmeester en Arie van Weelden als materiaalcommissaris.

Jaap en Thea
le Roij

Al eens een duik genomen in de SAUNA?
Een prima stekkie!

skandia

sauna

- * SAUNA *
- * ZONNEBANKEN *
- * ROMEINS STOOBAD *
- * ZWEMBAD *
- * MASSAGE *
- * ZONNETERRAS *

Na een paar uur ...
opgeknapt naar huis

Riny en Piet Hardenberg

ZWANENBURGSEWEG 1 4384 LW VLISSINGEN
Telefoon 01184 - 72500/72393

Skandia Resto

- * BAR *
- * RESTO *
- * TERRAS *
- * VERGADERZALEN *

6. In gesprek met Henk van Huizen.

Het prille begin van Duikteam "Zeeland" werd net als waarschijnlijk bij veel verenigingen gekenmerkt door goed bedoelde, maar soms ook verkeerd begrepen bedoelingen.

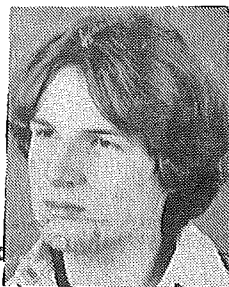
Sprekende met Henk en met zijn ex-vrouw, maar nog steeds zeer goede vriendin Elly, wordt duidelijk hoe beiden tot het duiken gekomen zijn. Henk heeft niet alleen herinneringen uit die tijd bewaard.

Hij heeft naast zijn eigen logboek, ook het logboek van Leen van Langeveld als curiositeit bewaard. Een opmerkelijk detail valt mij thuis pas op. Henk zijn logboek vermeldt het nummer 8963 en deze logboeknummers (onder de 1000) worden schaars. Henk kende in die tijd Paul Martens en tijdens de opening van de Sauna van Piet Hardenberg - toendertijd nog in de Scheldestraat - werd het idee geboren een duikvereniging op te richten.

Er werd gestart als afdeling van de omni-vereniging Marathon. Via Piet Hardenberg, die daar reeds bij betrokken was via de basketbal. Omdat de duikvereniging onder de financiële paraplu van

Duiklogboek Voor geldigheidsduur z.o.z.
pour validité voir au verso.

Naam (nom) ...VAN LANGEVELD.....
 Voornamen (prénoms) ...LEEN.....
 Geboren op (né le) .....10 OKTOBER 1958.....
 Nationaliteit (nationalité) ...NED.....
 Bondsnummer .....100-11687.....

Nederland

rt Bond

handtekening lid

handtekening
voorzitter N.O.B.

Dit duiklogboek is strikt persoonlijk.

N° 11687

I-3

Duiklogboek Voor geldigheidsduur z.o.z.
pour validité voir au verso.

Naam (nom) ...van Huizen.....
 Voornamen (prénoms) ...Hendrik F.....
 Geboren op (né le) .....9 februari 1943.....
 Nationaliteit (nationalité) ...Ned.....
 Bondsnummer .....100-8963.....

rt Bo

handtekening lid

handtekening
voorzitter N.O.B.

Dit duiklogboek is strikt persoonlijk.

N° 8963

I-3

Marathon bestond wilde begrijpelijkwijls het bestuur van Marathon meebeslissen over het doen en laten van de vereniging. Henk zat toen in de Trainings Commissie van de duikvereniging. Op den duur stuitte dat op problemen en wilde een aantal bestuursleden op zelfstandige basis verder. Onder andere Paul Martens en Henk richtte toen Duikteam "Zeeland" op als zelfstandige vereniging; zij het met een financiële schuld aan Marathon.

Binnen de vereniging hield Henk zich ook met de jeugd bezig en wilde graag de in opkomst zijnde onderwaterhockey verder promoten. Er bestond binnen de vereniging wat verzet hiertegen, zoals indertijd in zoveel verenigingen. Want onderwaterhockey had toch niks met duiken te maken, hoorde je vaak.

Voor Henk had het alles te maken met conditietraining en het spel-element wat je jeugd moet kunnen bieden.

Toen ook Henk zijn vaste buddy, Leen van Langeveld naar Bergen op Zoom verdween en stopte met duiken, was Henk zijn motivatie

voor het duiken zo langzamerhand ook verdwenen. Henk en Elly kunnen zich nog herinneren dat ze stopten bij het Duikteam "Zeeland" toen de schuld aan Marathon net afbetaald was.

Henk en Elly hebben doorgaans toch een hele leuke tijd gehad bij Duikteam "Zeeland".

Henk vertelt, dat hij indertijd met Paul Martens twee benzine compressoren ging kopen in Duitsland. Ze zouden ongeveer 2 dagen wegblijven. Die twee dagen werden een week en dat gaf thuis toch wel wat problemen. Wat er gedurende die week in Duitsland plaatsvond, komt niet over zijn lippen.

Ook het duiken komt ter sprake en Henk toont een foto van zijn boot, waarmee het niet zelden voorkwam dat ze met 16

man van- uit die boot trimvestoefeningen deden in het Veerse Meer. Tijdens de duikvakanties op een camping in Spanje werd met de overige leden van de vereniging menig duikje gemaakt. Het was een camping dat voor misschien wel 80% door duikers bevolkt werd.

Gejaagd werd er door velen ook nog en natuurlijk met de harpoen. 20 Jaar terug waren er andere regels en keek men vaak anders tegen bepaalde zaken aan.

Bijna ging het daarbij mis met Henk. Paul Martens die boven hem zwom, zag namelijk dat Henk bijna getroffen werd door een harpoen. Een andere "knul" had op een vis geschoten en daarbij rakelings langs Henk geschoten. Wellicht is het maar goed geweest dat Henk dat zelf niet gelijk bemerkte. Die ging volgens het relaas onverstoort door met het ob-

serveren van de flora en fauna, onwetend van de consternatie rondom hem.

De herinnering aan duik oefeningen in het zwembad doet Elly in lachen uitbarsten, alhoewel een licht schaamrood haar wangen wat kleurde.

Ze moest namelijk onder water de uitrusting van haar buddy uittrekken om deze dan vervolgens zelf aan te trekken. Elly vertelt: "Ik meen me te herinneren dat het Arie van Weelden was. Omdat ikzelf geen duikbril droeg, zag ik het maar slecht. Ik greep dus naar iets zwarts in de ver-

onderstelling dat het een duikbril was en ik rukte met een ferme zwaai de zwembroek op de enkels van mijn buddy. Natuurlijk werd me later verweten dat ik

het "uitrusting verwisselen" opzettelijk te letterlijk opgevat had. Het maakte geen indruk dat ik mij trachtte te verontschuldigen met het slechte zicht door het ontbreken van mijn duikbril. De zwembadoefening hebben voor meer lachmomenten gezorgd. "Ik kwam een keer boven," vertelt Henk, "en ik greep mij vast aan de rand van het zwembad. Gelijk kreeg ik wat water in mijn keel. Het gevolg daarvan was dat ik een hevige hoestaanval kreeg. Het volgende moment schoot mijn onder- en bovengebitt los en schoof met het uit mijn mond gulpende water een aantal meters over de tegelvloer weg. Je begrijpt dat ik daar nog een aantal trainingen met nadruk aan herinnerd werd."

Elly toont een andere foto. Duidelijk is daarop Henk te herken-

nen en Peter Kamps en zijn vrouw Esther. Ook Hans Holtkamp is te herkennen.

Op het logboek zit een sticker met het oorspronkelijke logo van Duikteam "Zeeland". Een ontwerp van Elly blijkt nu. "Ik had het indertijd getekend en de staarten symboliseerde de vorm van een anker. In mijn enthousiasme en ontwetendheid hadden we niet in de gaten dat dit verrassend veel op het logo van de CMAS leek. De bekendmaking van ons logo binnen NOB-land sloeg in als een bom. Ons logo was dan ook begrijpelijkwijs geen

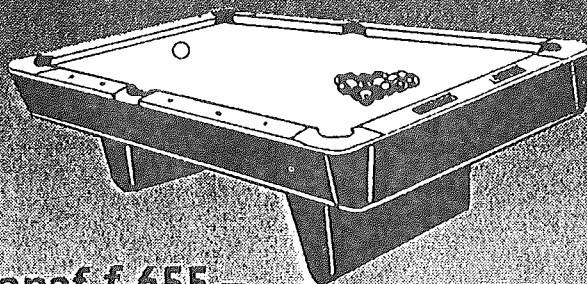

lang leven beschoren. Het had ook zijn voordelen. De aanmelding als 100-ste vereniging en het logo maakte dat NOB-land wist dat het Duikteam "Zeeland" bestond.

Paul Poland

Thuis biljarten

SNOOKER - POOL - CARAMBOLE

Prijs vanaf f 655,-
min. ruimte 400 x 330 cm

ABF, LONGONI,
RILEY.

Keuze uit 40 modellen.
Bel voor gratis
documentatie!

HOLLAND
SNOOKER BV

Showroom: Dam 21,
Middelburg, Tel. 01180-11455
maandag t/m vrijdag

7. Financiën, toen en nu.

Op verzoek van de redactie van de jubileumkrant volgt hier een stukje over de financiën in het verleden. Om precies te zijn, een stukje over de mensen die de financiën in het verleden bijhielden.

Omdat dit niet zo simpel is, ben ik in de telefoon geklommen en heb een oud-penningmeester gebeld. Dit was Trix Roose, die omstreeks 1982 de financiële belangen van Duikteam "Zeeland" behartigde. Het bleek dat er eigenlijk nog maar weinig was veranderd in deze 13 jaar, want ze had de boekhouding ontvangen in een schoenendoos. Tegenwoordig zit de boekhouding..... nog steeds in een "schoenendoos" en is het nog steeds een uitzoekwerkje.

Onze voorgangster had ook culinaire talenten, want ze stond gerust voor 60 man mosselen te koken op een D.T.Z.-etentje.

Ook toen al werden de penningmeesters op meerdere manieren ingezet binnen de vereniging. Al deze bezigheden kosten ontzettend veel tijd en inzet en dat voor iemand die zelf niet duikt, is dat een hele prestatie.

Daarom wil ik op deze manier met Trix Roose al mijn voorgangers en voorgangsters bedanken voor al de tijd en moeite die zij hebben geïnvesteerd in het voortbestaan van onze nog steeds bloeiende vereniging.

Alle oud-penningmeesters of -meesteressen, bedankt!!!!

Hans de Rijk,

de huidige penningmeester

8. Onder het motto oud en nieuw.

Arie van Weelden, de oude materiaalcommissaris, werd geïnterviewd door Martin Verhage, de nieuwe materiaalcommissaris.

Vraag 1:

Hoe kwam je op het idee om te gaan duiken?

Hij/ik kwam op het idee om te gaan duiken door zijn/mijn oom, die beroepsduiker was.

Vraag 2:

En waar heb je dan leren duiken?

Toen hij/ik nog op de beroepsvaart zat. We voeren een keer langs Sint Maarten, daar heb ik een cursus van 30 minuten gedaan.

Vraag 3:

Hoe lang is het geleden dat je materiaalcommissaris was bij DTZ?

Hij/ik werd + 16 jaar geleden materiaalcommissaris voor DTZ, maar voor heel even.

Het materiaal van toen was zonder "poes-pas" ook goed, men had toen bijna allemaal eigen materiaal.

Vraag 4:

Doe je ook mee aan bijzondere evenementen?

Ja, bijv. de Nieuwjaarssnorkeltocht en de Ourthe. Zo wist hij te vertellen dat de Zodiac niet voor de eerste keer is omgeslagen tijdens de Nieuwjaarssnorkeltocht van 1995. De eerste keer dat hij omsloeg waren ze slimmer dan de tweede keer, toen hadden ze tenminste de portofoon vastgebonden, die ze, waarschijnlijk, van de brandweer geleend hadden. Diezelfde portofoon zou later, in alle veiligheid, op de kant, toch ontploffen.

Ook wist Arie van Weelden ook nog te vertellen dat ze een persluchtfles cadeau kregen toen DTZ zich aanmeldde bij de NOB, ze waren de 100ste vereniging.

Martin Verhage

9. Interview met Paul v. Rijswijk.

Paul is bij Duikteam "Zeeland" gekomen met het 1* instruktorsbrevet. De vereniging bestond toen uit ongeveer 30 leden. Samen met Jaap le Roij (en anderen) werd eraan gewerkt om DTZ, die toen 5 jaar bestond, te laten opbloeien. Ben van Gelder zat in die tijd in het bestuur. Paul was koördinator, nu zou dat hoofdtrainer heten, en spande zich in om de opleidingen beter te stroomlijnen.

In die tijd werd er streng getraind. Er werd nauwkeurig gelet of de oefeningen perfect werden uitgevoerd. Een voorval uit die tijd is dat Paul een oefening liet doen met lood om. Degene die deze oefening moesten doen, kropen over de bodem, er werd namelijk nog geen gebruik gemaakt van trimvesten. Dus werd er boos gereageerd op Paul, omdat die niet had gezegd dat het lood af moest.

Paul begon met zijn opleiding voor 2* instrukteur. Toen hij examen moest doen, gingen de leden mee, o.a. Kees van de Velde en Bart Roose.

Over Trix Roose kon Paul vertellen, dat zij voor de gezelligheid zorgde als men (ook toen al) op zondag na het zwemmen nog even bij elkaar waren.

Paul Poland maakte zich in die tijd sterk voor een eigen clubhuis. Er was in die tijd een buurman, die zich erg verzette tegen het clubhuis.

Ook het draaiboek van de Nieuwjaars-snorkeltocht werd opgezet door Paul Poland. De snorkeltocht bestond al voordat Paul bij DTZ kwam. Een voorval: Tijdens een nieuwjaars-tocht was een ploeg van

"Van Gewest tot Gewest" gekomen om opnamen te maken. Ze hadden de hele middag gefilmd en iedereen had gezorgd, dat hij in beeld was geweest. 's Avonds werd er met spanning afgewacht wat er zou komen. Uiteindelijk bleek dat er van al die opnamen een halve minuut was overgebleven.

Ook heeft de toenmalige voorzitter van de NOB dhr. Boersma meerdere keren met de snorkeltocht meegedaan.

In die tijd bestond de afdeling van de Ourthe nog uit + 50 personen en ook Duikteam "Zeeland" ging daar naartoe.

Er werd ook een keer gedoken (DTZ-evenement) in het plaatsje Lessen, dat ligt op de taalgrens in België. Dat was een steengroeve die vol is gelopen. Toen er nog stenen gewonnen werden groeide er bomen en stonden er huisjes. De groeve is zo snel volgelopen, dat je dook tussen de bomen en huizen.

Tijdens een evenement aan het Veerse Meer stond Ben van Gelder zijn auto op een talud geparkeerd. Maar Ben zijn kinderen hadden al spelend de auto van de handrem afgehaald. Het gevolg was, dat de auto van de dijk afrolde en voor het water tot stilstand kwam, met achter de ruit de verschrikte gezichten van Ben z'n kinderen.

Verder werd er vaak van de boot van Pieter Zijnen gedoken en examens afgenomen.

Frans Spoor

VOOR EEN RUINE SORTERING EN DESKUNDIG ADVIES NAAR:

DROGISTERIJ DE VIJZEL
DE RUYTERSTRAAT 21
4335 GH MIDDELBURG
TELEF. 01180 13328

10. Een gesprek met een evenementenbrein.

Carla Putters organiseerde ca. 10 jaar geleden de evenementen. Net als nu was de evenementencommissaris de enige vrouw in het bestuur. Misschien is, en was, dat wel niet zo gezellig, maar het heeft zo z'n voordelen.

HARRIE VERKAIK
sportprijzen
relatiegeschenken

Industrieweg 9 4338 PR Middelburg
Tel.:01180-38050 Fax.:33428

In de tijd van Carla werden er regelmatig feestavonden georganiseerd met een bepaald thema.

Zo was er een Bourgondische avond, waar eenieder geacht werd al het voedsel met de handen naar binnen te werken. En er was bijvoorbeeld een Franse avond, waarvoor costuums gehuurd werden in België om in passende dracht de Can-Can te kunnen dansen.

Ook in de tijd dat Carla de evenementen organiseerde werd er een eigen bijdrage van de deelnemers gevraagd, wat dat betreft zijn er niet zo heel veel verschillen.

Net als toen is de sfeer bij Duikteam "Zeeland": leuk, gezellig en gemoedelijk. Laten we dat vooral zo houden.

De duiken én de gezelligheid staan nog steeds voorop.

Elly Rauws

11. Interview met een Luchtbelpionier.

Naam: Ben van Gelder

Als ik bij huize Van Gelder aanbel, doet Ben zelf de deur open. In de gezellige woonkamer heten zijn vrouw en zijn zoon mij welkom in hun midden.

Ben is, met een onderbreking van een paar jaar, al sinds 1976 lid van Duikteam "Zeeland". Ondermeer als hoofd van de redactie heeft hij ongeveer tien jaar lang het reilen en zeilen van de Luchtbel geregeld.

Het begon allemaal bij Paul Martens, die korte tijd later met behulp van Jaap le Roij en Ben van Gelder, voor het eerst een clubblad uitbracht.

"De teksten werden destijds gestencild, maar voordat het zover was moest je de leden vaak meermaals vragen om copy", aldus Ben. "Velen moesten over de

drempel geholpen worden. In de beginjaren van de Luchtbel was de onderwatersport in Midden-Zeeland nog een on-ontgonnen gebied. Er werden verhalen geschreven over apparatuur en duikmedische aspecten. Ook toen waren er huishoudelijke mededelingen van de penningmeester en dergelijke."

Ben schreef zelf ook regelmatig een bijdrage als er weinig copy voorhanden was.

Het stencillen van de Luchtbel ging tamelijk primitief: "Eerst de teksten typen op stencilpapier, daarna de stencils draaien op een mechanische stencilmachine met de slinger.

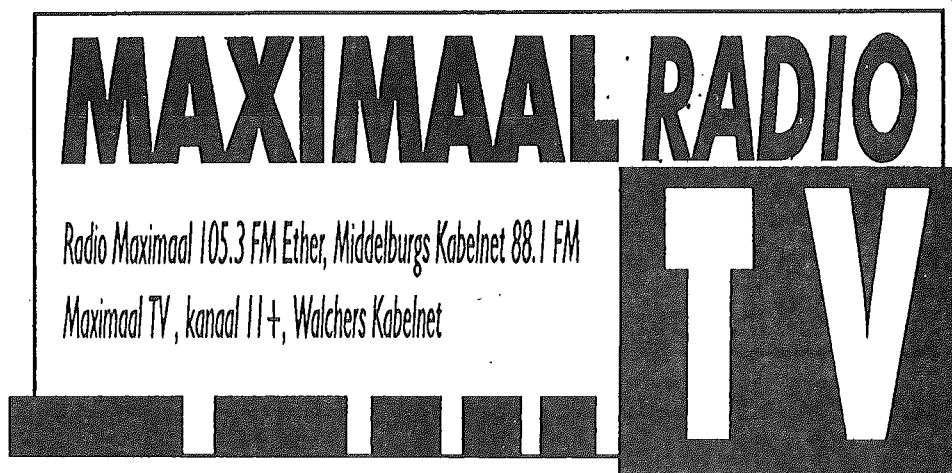
Adriënne Withagen

En als de tekst droog is, volgt er een rondedans langs de tafel. Eerst bij Paul Martens thuis, later bij Jaap le Roij op zolder. Ook Sjakkie Zwier loopt regelmatig rond de tafel om de losse blaadjes te vergaren, totdat het boekje compleet is."

Advertenties waren er ook al snel bij: Adrie de Hond, Piet Hardenberg en Adrie Danker, om er een paar te noemen uit de beginperiode.

Bezorgers zijn nog niet echt nodig, want nagenoeg alle leden bezoeken trouw de trainingen. Een flink aantal jaren later wordt er een inbrandapparaat en een elektrische stencilmachine aangeschaft.

Pas omstreeks 1990 wordt er overgeschakeld op offset.

12. De stille krachten van het Duikteam "Zeeland"

Het Duikteam kan functioneren dankzij de activiteiten van vele leden die zich in hun vrije tijd inzetten voor de club. Een aantal van deze mensen vervullen een soort "openbare functies" bij het DTZ, bijvoorbeeld bestuursleden, de TC-leden, etc. Deze mensen zijn bij iedereen wel bekend.

Naast deze leden zijn er echter vele mensen achter de schermen actief bezig met kleine en grote werkzaamheden. Deze kunnen we beschouwen als de zogenaamde "STILLE KRACHTEN" achter het clubgebeuren, een groep die bestuur uit zowel leden als niet-leden.

Het is dan ook dat wij middels dit schrijven onze dank willen betuigen aan deze groep van stuwende krachten, zonder wie DTZ zou vastlopen als een motor zonder olie. Zij zetten zich in ten behoeve van het algemeen clubbelang, zonder daar ooit iets voor terug te vragen.

Een eregalerij met vermelding van al deze betrokkenen gedurende de afgelopen decennia zou op zijn plaats zijn, maar waarschijnlijk leiden tot een jubileumuitgave met het formaat van een Dikke van Dale, iets wat de (stille) bezorgers niet echt zullen waarderen. Vandaar dat

wij slechts wat algemeenheden willen vermelden, van de dingen die alle leden als vanzelfsprekend vinden, maar die toch altijd maar weer plaatsvinden.

Neem nou de clubkrant, altijd weer op tijd met redactionele inhoud, netjes verzorgd, gedrukt en bezorgd, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Het is dankzij een stille drukker dat o.a. het produceren en uitgeven van de Luchtbel betaalbaar blijft, waardoor geld geïnvesteerd kan worden in duikactiviteiten. Een andere stille kracht verzorgt al jaren de lay-out en het complete type-werk voor de krant.

Zonder deze krachten zou het produceren van een Luchtbel wel eens de spreekwoordelijke molensteen kunnen worden, die de betalingspositie van DTZ naar ongekende diepte voert, en waarvoor alle leden dan weer diep in de contributie-buidel moeten tasten.

Wat te denken van de vrijwilligers die ieder jaar weer tijd maken om ons te vertellen hoe we moeten reanimeren!

Belangeloos stellen ze hun kennis en oefenmateriaal ter beschikking, zodat een duiker ook echt weet wat hij moet doen, indien een keer iets fout gaat. En ook al denkt u, dat heb ik niet nodig, vooral bij duiken geldt: "Pas als de duikers verdronken zijn, dempt met de Oosterschelde."

En probeert u zich eens voor te stellen een reanimatie-oefening met DTZ-leden, waarbij het oefenmateriaal natuurlijk eerst tot op het bot (onder het pak dus eigenlijk) onderzocht moet worden of het een man of een vrouw is, al dan niet gevolgd door hartstochtelijke kushoudingen in plaats van reanimatie-houdingen. Nee, het feit dat deze krachten elk

The Duke:
de gezellige pub aan de Vlasmarkt,
waar Ierse gastvrijheid vanzelfsprekend is.

Irish Pub

The
Duke

*So, see you in
The Duke. . . .*

Vlasmarkt 37, 4331 PD Middelburg

Telefoon 01180-36840/Fax 40288

jaar weer terug komen, is een onbetaalbaar genoeg.

Of al die materiaalcommissarissen, die belangeloos de apparatuur hebben onderhouden gedurende de afgelopen 20 jaar, daar veel vrije tijd instaken. En dat valt echt niet mee, gezien het feit dat mensen regelmatig vergeten het materiaal terug te brengen zoals dit geleerd is.

De mensen die meehielpen en nog steeds helpen het clubhuis op te bouwen tot wat het nu is of de mensen die er altijd weer waren om mede-leden van lucht te voorzien. Ook zij hebben regelmatig hun vrije tijd opgeofferd ten behoeve van alle duikleden van DTZ.

Zoals al eerder gezegd kunnen we nog wel even doorgaan met het eren van alle stille krachten, maar laten we volstaan met: "STILLE KRACHTEN, BEDANKT!" Dankzij jullie zijn wij een echt TEAM, ga alstublieft zo door en weet dat onze waarding jullie geldt.

Yvonne van Scheppingen

DE VISSER

HANDEL IN AARDAPPELS, GROENTEN EN FRUIT

Oude Vlissingseweg 135

4336 AC MIDDELBURG

Telefoon: 01180-12739

In de zomer en najaar
bloemen van eigen
teelt !!

13. Uit de oude doos.

Zoals bij zovele jubilea kan ook bij dat van Duikteam "Zeeland" het ophalen van anekdotes een aangenaam tijdverdrijf zijn. Graag wil ik hier een steentje aan bijdragen. Alhoewel steentje? De herinnering aan wat we toen uit-haalden ligt natuurlijk nog steeds als een molensteen op mijn duikgeweten.

Het duikteam bestond enkele maanden en in de krant werd er aandacht aan besteed, waardoor voor mij een jongensdroom dichterbij leek te komen. Op naar het zwembad, waar op de vraag of ik mee kon trainen geïnformeerd werd naar mijn zwemkunst en de mogelijkheid de reserve van de kraan te bedienen. Dat kon, dus was ik geschikt voor de duiksport.

De training was best wel zwaar, Paul verzond de "onmogelijkste" opdrachten, maar deed wel alles voor!

Na ongeveer een half jaar noeste trainingsarbeid verkocht iemand zijn complete uitrusting, waarbij zijn formaat aardig overeenkwam met het mijne en de koop was snel gesloten. Het zal in februari geweest zijn dat ik aan de trainer vroeg; "Kan ik niet eens een buitenduik gaan maken?" Ja, dat kon, maar dan wel onder deskundige begeleiding en niet alleen.

Na wat vragen in de vereniging hadden we een ploeg bij elkaar en met z'n drieën gingen we naar het Veerse Meer. De begeleider had genoeg ervaring, hij had n.l. "al" 5 buitenduiken gemaakt en mijn buddy, ook le keer in het buitenwater, hield mij gezelschap dus alleen duiken was er ook niet bij!

Het was ons uiteraard duidelijk dat een nat pak niet voor niets zo genoemd wordt en dus vol water loopt, koud water in die tijd van het jaar.

Daar hadden we de volgende oplossing op gevonden: voor je vertrekt thuis even een jerry-can vullen met warm water en dat ter plaatse in de broek gieten (van het duikpak wel te verstaan).

Johnny was het eerst omgekleed en riep: "Gieten maar". Dat het warme water een lekker gevoel gaf, kon ik me best voorstellen, maar om dan luid jodelend in 8,5 sec de 100 meter die ons scheidden van het Veerse Meer af te leggen en vervolgens kopje onder te gaan vond ik overdreven. Je hoort toch op je buddy te wachten! Achteraf bleek dat onze geysier water leverde van 80°C en dat de plastic jerrycan van 10 ltr. nauwelijks afkoelde in de 20 minuten durende rit naar de duikstek. Dit moet haast wel de oorzaak geweest zijn van het enthousiasme van mijn duikmaat. Uiteindelijk is alles toch nog goed gekomen, Johns echtgenote vertelde dat het na 2 weken minder zeer ging doen, de jerrycan is nooit meer mee geweest en duiken hebben we op den duur ook geleerd.

Een aardige bijkomstigheid is, dat onze oudste zoon, ja die in het begin steeds in een reiswieg in de kantine stond op zondag tijdens het trainen, vorige zomer op een camping, waar hij met een stel vrienden de beest uithing, kennis maakte met, je raadt het al, de dochter van mijn buddy van toen.

Veel plezier en doe alles veilig!!

Arie van Weelden

TEXTIEL

WONINGINRICHTING

Kanaalstraat 40 - Tel. 01184-61287 - Oost Souburg

14. Felicitaties voor een jubilerend Duikteam "Zeeland".

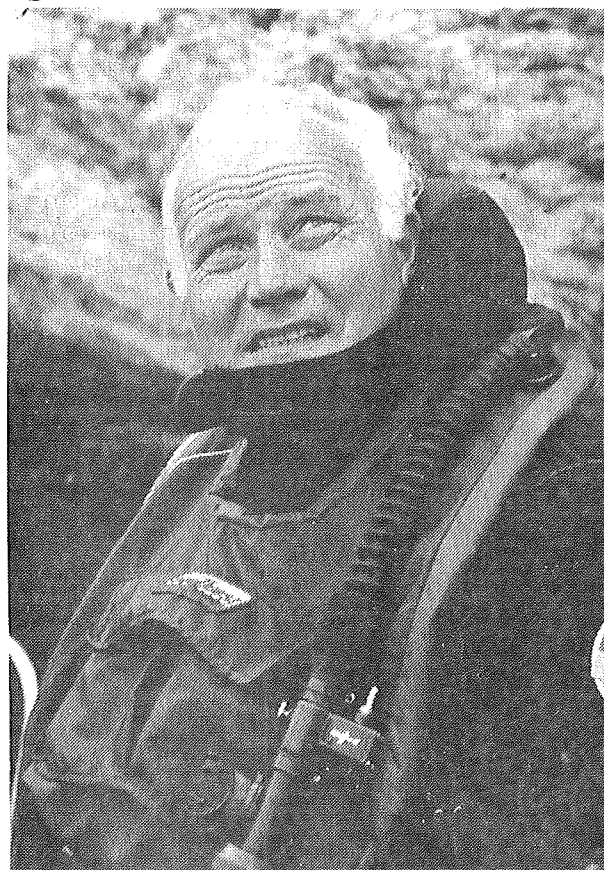
Ik ben Pieter Zijnen en was destijds de trotse eigenaar van een Zeeuwse Hoogaars.

We zeilden daarmee over onze prachtige Delta-wateren en daarbuiten.

Tijdens het hier en daar voor anker liggen en zwemmen, is mede door het enthousiasme van mijn zoon destijds, snorkelen een geliefde bezigheid geworden, waarbij de nieuwsgierigheid al maar groter werd en alras de behoefte ontstond om met perslucht op verkenning te gaan.

Als goed schipper echter neem je geen risico's en wij dachten er meteen aan om een duikbrevet te gaan halen. Zo werd dus de eerste stap gezet via Duikteam "Zeeland".

Dat was in 1980. Na het behalen van brevet I + II en de gezellige clubgeest die er heerste, werd mij - gezien het feit dat ik naast duiken een fervent watersporter was - gevraagd nieuwe enthousiaste leden op te leiden. Mijn voorkeur ging uit naar de aspecten van veiligheid (lees ook medische aspecten) om het duiken verantwoord te beoefenen, naast alle mooie facetten die deze sport met zich meebrengt.

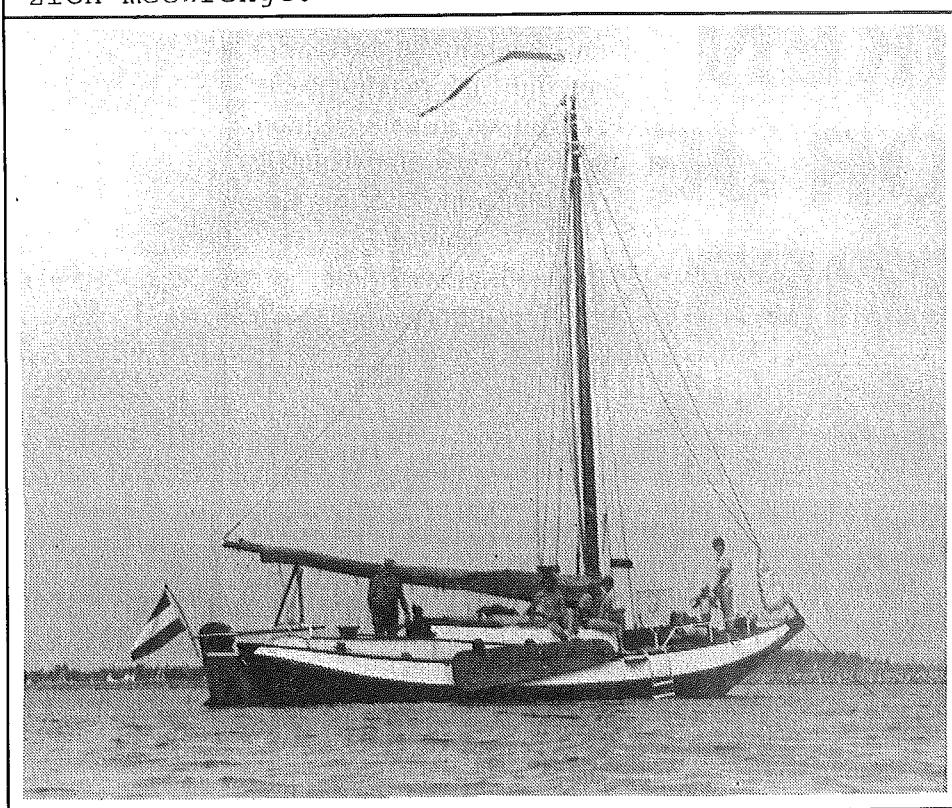

Ik kijk dan ook met plezier terug op de gezellige theorie-avonden die wij gezamenlijk beleefd hebben, met name tijdens de lessen in de Kruitmolen, die vaak uitliepen tot in de nachtelijke uurtjes.....

Ook de gezellige examens en duikweekenden die wij hebben kunnen doorbrengen met ons schip destijds, blijven aangename herinneringen!

Wij wensen Duikteam "Zeeland" de komende jaren een sportieve voortzetting toe van deze toch wel unieke sportieve manier van recreëren.

Onderwatergroeten,
Pieter Zijnen,
Marianne Zijnen-
Exalto

15. In gesprek met Eddy Onderwater.

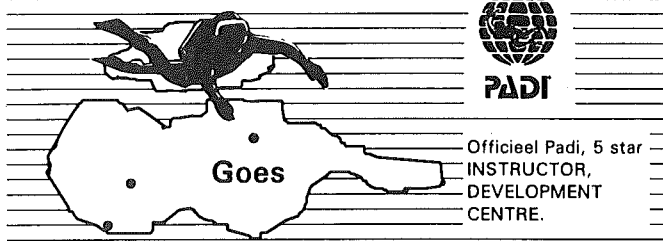
Wie kent Eddy Onderwater niet. Als rasechte Amsterdammer neergestreken in Zeeland om zijn naam eer aan te doen.

Inmiddels een markante persoonlijkheid geworden, die van doorzetten weet. Begonnen in Middeburg om een dependance van Holland "Diving" te laten floreren; runt hij inmiddels in Goes samen met zijn vrouw Tonny zijn eigen duikzaak, waarvan een duikschool deel uitmaakt.

Sprekende met Eddy en Tonny merk je dat ze van gezelligheid houden. "Ik hecht er grote waarde aan, dat de mensen hier gewoon even kunnen binnen vallen. Het is hier een waar ontmoetingscentrum geworden voor vele duikvrienden. De koffie staat hier altijd klaar en voor een maaltijd kan natuurlijk ook gezorgd worden.

Bij het duikcentrum kun je niet alleen terecht voor een duikopleiding, maar ook voor onder-

Duikcentrum

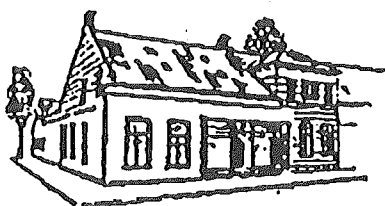
Duikcentrum Goes
Nieuwstraat 72
4461 CH Goes

Tel.: 01100 51951
Fax: 01100 31415
Autotel.: 06 53155879

houd van je duikmateriaal. We hebben een vulstation en we verkopen en verhuren duikmateriaal. Ook voor een overnachting kan gezorgd worden. Maar bovenal kun je hier terecht voor informatie en service in de ruimste zin van het woord." Kom eens vrijblijvend langs en proef de gezelligheid.

Dirk Deelen

DUIKEN VOOR JE PLEZIER

Duikmateriaal, duikschool, overnachtingen, recreatie- en filmzaal, persluchtstation, warme maaltijden, gezellige bar en natuurlijk helder duikwater om de hoek.

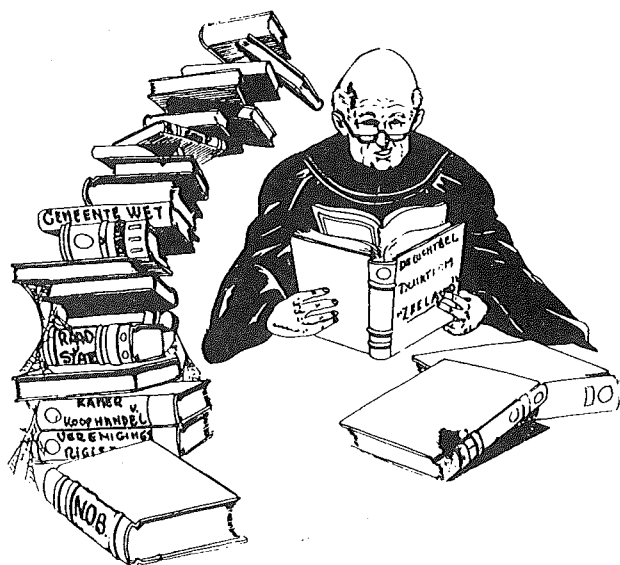
Tot ziens, Eddie
Onderwater.

DUIKCENTRUM GOES

Nieuwstraat 72, 4461 CH Goes
Telefoon 01100 - 51951
Fax 01100 - 31415

16. Puin ruimen.

Precies 300 jaar geleden - in de 17e eeuw dus - ruimde Karel van de Wetering de zolderverdieping van zijn pakhuis aan de Isabellagang op. Lange Giststraat 279 luidde toen het adres. Het pakhuis had hij indertijd overgenomen uit het nalatenschap van weduwe Koster-van Bellegem voor de somma van 37 florijnen. Maarten van 't Pad, de jongste bediende, hielp hem daarbij. Karel had zijn pakhuis opgegeven, omdat het aan alle kanten begon te lekken. Het dak was rot en de muren begonnen te wijken. De laatste balen koffie werden met het hijsblok op de kinderkoppen gezet en door Maarten op de wagen geladen. Het hijsblok kraakte en piepte onder het gewicht en de paarden voor de wagen hinnikten verontrust, terwijl hun beslagen hoeven over de stenen schraapten. De paarden, die al vele jaren het vertrouwde trajekt naar het pakhuis hadden gelopen, voelden dat er iets ging veranderen. Na vandaag zouden ze hier niet meer komen. Mismoedig beroerden ze nauwelijks de haverzak die om hun nek hing. Toen het hijsblok verwijderd was, zaten Maarten en Karel nog even na te praten op de zolder. Stofdeeltjes dansen in de zonnestralen die tussen de pannen door naar binnen drongen.

Karel had zijn kiel uitgetrokken en het zweet trok sporen door het stof dat op zijn rug lag. Hij diepte zijn pijp op uit zijn wijde broek en stak er de brand in. Hij gaf de pijp aan Maarten en samen rookten ze zwijgend. Vele jaren was er gebruik gemaakt van het pakhuis en nu zouden ze het stoffig en afgedankt achterlaten. Ze daalden de trappen af en met een doffe knal vielen de deuren in het verweerde slot. Met het sluiten van de deuren was het net of er een zucht ontsnapte aan het bejaarde pakhuis. Gedurende ongeveer 300 jaar zou er rust heersen.

14 mei 1984:

De firma Wielemaker dropt een vuilcontainer voor de deuren van een oud pakhuis aan de Isabelle-gang te Middelburg.

Ben en Paul zetten juist hun fiets tegen de gevel. Met hun gereedschap breken ze de dubbele deuren van het pakhuis open. Een mufte bedompte lucht slaat hun tegemoet. Bij het plotseling invallende licht, vluchtten insecten en ander ongedierte naar donkere hoeken en kruipen er in weg.

Vele kubieke meters puin staan te wachten om opgeruimd te worden. Paul legt een plank op de rand van de container om er met de kruiwagen tegenop te kunnen rijden. Helaas breekt deze enigste beschikbare plank onder het gewicht van de afgeladen kruiwagen. Maar de koene kerels laten zich niet uit het veld slaan en beginnen cementkuipen met puin te vullen. Getweeën dragen ze die naar de container en gooien hem leeg. Op deze wijze worden ontelbare kuipen met puin leeggegooid in de container. De berg slinkt zienderogen en de container raakt al aardig gevuld. Na een 2 uur scheppen, sjouwen en leeggooien is de be-gane vloer van het pakhuis weer betreedbaar.

En toen bleek dat een gammele gespalkte bezem nog wonderen kan verrichten. Nadat de opgeworpen

stofwolken weggetrokken waren, zag het er weer proper uit....

De eerste verdieping krijgt ook een beurt. Puin daarvan doen afvoeren geeft een wat ander probleem, maar een stuk elektriciteitskabel brengt uitkomst.

Algauw zakken de eerste emmertjes met afgeschreven materiaal naar beneden. Met nog een half uur beschikbaar togen Ben en Paul naar de zolderverdieping. Slechts hier en daar wat op de grond gevallen kalk en verder een decimeter dikke laag stof; aldus luidt de opdracht. Gewapend met de steeds slechter funktionerende bezem kunnen Ben en Paul elkaar niet meer zien door de stofwolken. Naar het bleek ligt er voor drie eeuwen stof.

Even wordt de gedachte geopperd het stof in vuilniszakken te bewaren. Voor iemand met een zaak in antiquiteiten zou het uniek decoratiemateriaal kunnen

VOOR MENSEN MET VRAGEN

**gediplomeerd
opticien
altijd aanwezig**

FRANK THIELEN OPTIEK
kanaalstraat 60
4388 BP oost-souburg
telefoon (01184) 62884

BRILLEN KONTAKTLENZEN

zijn. Deze nostalgische gedachte opzij zettend, gaan de mannen door. Met het verzamelde stof wordt een grijze deken over het vuil in de container gelegd, waarmee deze aan de grens van zijn capaciteit komt. Met deze dag puin ruimen, onder het motto "Ruim baan voor het Puin" hebben Ben en Paul niets verdiend. Ze deden het voor niets of misschien toch niet helemaal voor niets.

Jubileumredactie

LEVEL

**SERVICE
SUPER**

Oosterscheldestraat 33 Middelburg Tel:01180 - 13321
Oranjeplein 43 Oost - Souburg Tel:01184 - 61172

17. Het clubhuis

De vereniging was druk doende betere berging te verkrijgen in de vorm van een autobox, een container of een clubhuis. Welnu het begon met een autobox. Via de gemeente was een verzoek ingediend voor het plaatsen van een container bij het zwembad. De vergunning daarvoor werd al gauw verleend. Een verzoek of we in aanmerking kwamen voor een clubhuis lag al jaren bij de gemeente. Eigenlijk was het al zinloos, omdat er reeds 30 wachtenden voor ons waren. We schrijven augustus 1982 als Jaap le Roij in de clubkrant ver-

De gemeente stelde geld beschikbaar en materiaal kon worden aangekocht.

Alles onder leiding van Pieter Zijnen.

Al gauw gingen Sjakkie en Paul-Pierre met een kango door de vloer van het clubhuis. Ad Keur oriënteerde zich op het metselwerk.

April 1984 voegen zich andere gezichten bij het oude team.

De huurprijs - een symbolische prijs van f 150,-- per maand - werd overeen gekomen en te betalen bij het gereed komen van het clubhuis.

Begin januari 1985 kwam er even de klad in.

Bouwvergunningen moesten worden aangepast. Onzekerheid daarover maakte dat werkers het af lieten weten.

Een "Boze Buurman" kwam letterlijk om de hoek kijken en tekende bezwaar aan tegen het voornemen van Burgemeester en Wethouders van Middelburg om ons een definitieve

verzorgt voor u:

- opleidingen
- (lady)speaker
- organisatie modeshow
- fotomodellen
- promotiewerk
- figuratie
- visagie

inlichtingen: Ali Wille
                            Westerzicht 421
                            4385 BE VLISSINGEN

 Tel. 01184 - 62737

slag doet van het feit dat ons toch via allerlei lobby-achtige wegen door de gemeente Middelburg een clubhuis in het vooruitzicht wordt gesteld. Het is een vervallen pakhuis, zonder enige voorziening op het gebied van gas, water of licht. We gaan aan de slag, Pieter Zijnen ontwerpt de verbouwing en de vergunningen worden door de sekretaris aangevraagd. September 1983 wordt door Bouw en Woningtoezicht, Brandweer en bestuurders van de gemeente/provincie het licht op groen gezet. Het renovatieteam van het "Klupus" kan gevormd worden. Het puin kon eruit en de werklui-
 luierin.

bouwvergunning te verstrekken. De aanvankelijk mondeling gedane toestemming van de gemeente werd door het bezwaarschrift ontkracht en de bouw moest worden stilgelegd.

Intussen restaureert een aannemer in opdracht van de gemeente zelf de topgevel van het clubhuis. Tijdens die werkzaamheden ging een Boze Buurman op de vuist met de aannemer, omdat hij niet kon aanzien dat er in dat pand gewerkt werd. Volgens hem was er daarvoor geen bouwvergunning verleend. De man moest met geweld door de politie verwijderd worden, omdat er geen sprake was van bouw, maar van onderhoud.

Zijn bezwaar tegen de verbouwing van de binnenzijde van het pand ging natuurlijk wel door.

Het bestuur werd betrokken in een AROB-procedure waarvan het eind voorlopig niet in zicht kwam. Boze Buurman ging in beroep bij de provincie. Het bestuur - vertegenwoordigd door Jaap en Paul gingen mee. In het ongelijk gesteld ging BB naar de Raad van State, waar hij op 13 maart 1986 opnieuw in het ongelijk gesteld werd.

De gemeente Middelburg verleende hierop vergunning tot de (af-)bouw.

We gingen opnieuw aan het klussen.

BB ging bij de Provincie Zeeland in beroep tegen het verlenen van de bouwvergunning. Dat beroep had geen schorsende werking zodat de werkzaamheden in het clubhuis gewoon doorgingen.

Het duurde tot januari 1988 dat Paul en Jaap namens het Duikteam "Zeeland" wederom voor de voorzitter van de Raad van State de noodzaak stonden aan te tonen van de bouwvergunning. En zie daar, BB werd in het ongelijk gesteld en het Duikteam "Zeeland" in het gelijk.

April 1988 was het clubhuis voorzien van gas, water en licht.

In die periode begon BB met het afsluiten van de toegangsdeur tot de Isabellegang, zodat deze vanaf het Damplein niet meer te betreden was.

Duikteam "Zeeland" spande hierop een procedure aan. De Isabellegang en daarmee ook het clubhuis was hierdoor van

elke sociale controle verstoken. Dit resulteerde in overlast door druggebruikers in de Isabellegang en kleine vernielingen, ook aan het clubhuis. De procedure kon door het Duikteam worden afgebroken, omdat BB onder druk van

de overlast ingezien had dat je de Isabellegang beter open kan laten.

Er werd weer een slordige f 25.000,- van de gemeente losgepeuterd om het hijshuis en de balken van het clubhuis te restaureren.

De firma Loontjes was het geloop over het terrein van allerlei onverlaten zat en wilde het terrein afsluiten met een muur. Dit hield in dat b.v. de materiaalcommissaris niet meer bij het clubhuis kon laden en lossen. Het bestuur sprong erin en met medewerking van de gemeente Middelburg werd in plaats van een muur een afsluitbaar hekwerk geplaatst. Het recht van overpad werd met de firma Loontjes eveneens in orde gemaakt. Inmiddels was het clubhuis geheel in gebruik genomen. Er werden vergaderingen gehouden, theorielessen en reanimatielessen.

Vanaf dat moment zijn we ook huur gaan betalen. Omdat de werkzaamheden door ons zelf waren verricht, bleef het bedrag van f 150,-- gehandhaafd. Afgezien van de normale stijging van de huurindex profiteren we daar nog steeds van.

Een korte procedure bij het waterschap volgde en had tot gevolg dat we een gunstig tarief mochten betalen voor de rioolbelasting.

Met de inrichting van een geluidsarm lokaal en de verlening van een Hinderwetvergunning kon ook de compressor draaien.

Nog eenmaal heeft BB getracht

BRASSERIE
BLEUE
RESTAURANT

RESTAURANT

MET HET MOOISTE

TUINTERRAS

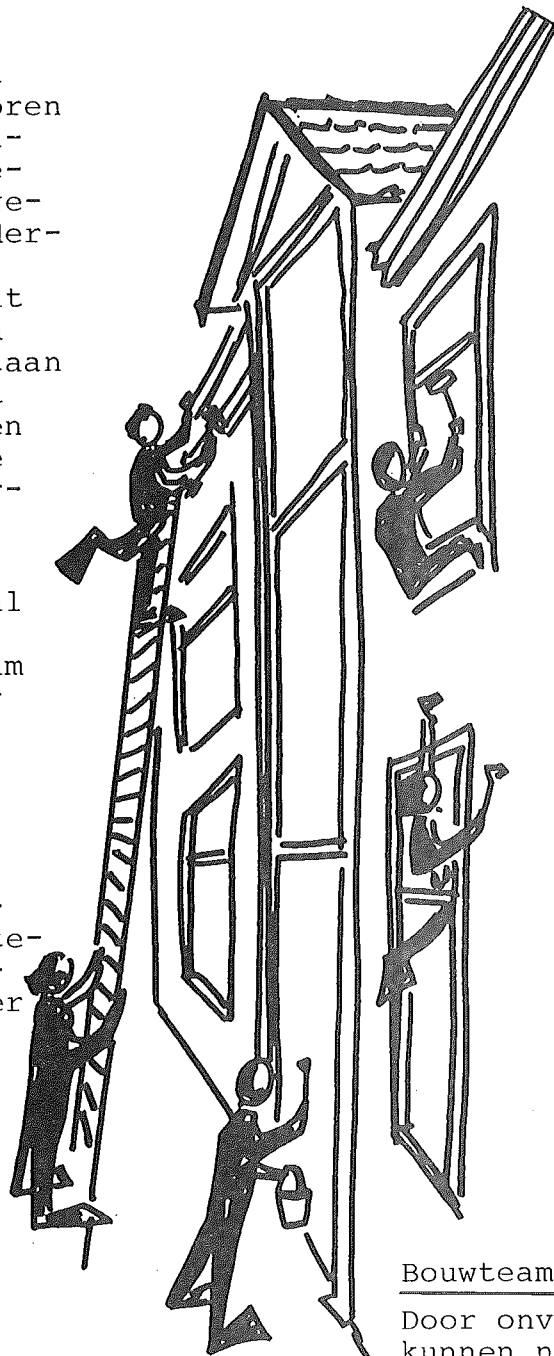
DAMPLEIN 21, TEL. 01180-35074

de vreugde van het clubhuis te verstoren en dit met de sluitingstijden. Het bestuur heeft toen gemeend niet het onderste uit de kan te moeten halen, zodat er wat beperkingen overeind bleven staan met betrekking tot de openingstijden en de tijden waarop de compressor mag worden gebruikt.

Voor zover dit eeuwen oude pand al een geschiedenis kende; het Duikteam "Zeeland" heeft er met de vestiging van het clubhuis een geschiedenis aan toegevoegd.

Inmiddels is het volledig operationeel en is het materiaal van de materiaalcommissaris er neergestreken.

Jubileumredactie

Pieter Zijnen
 Jan Oosterveen
 Ad Keur
 Sjakkie Zwier
 Henk van Sorge
 Gerrit van Lunteren
 Jo Merendonk
 Paul-Pierre Zijnen
 Jaap le Roij
 Frits Wiggers
 Jozien Vercoouteren
 Jim Shelton
 Carla Putters
 Fulco Geerlofs
 Ben van Gelder
 Paul Poland
 Joost Cladder
 Peter Davidse
 Pim van der Made
 Anke Engelberts
 Lammy van der Weg
 Barend Peters
 Pascal de Jong
 Jan-Kees Kallemein
 Peter van der Weg
 Loe van der Linden
 Hans Voskuil
 Ed Stikvoort
 Carlo Colpaert
 Pieter Hofman
 Irene Wisse
 Bert Schreurs
 Michael Jonkman

Bouwteam "Klupuus"

Door onvolledige verslaglegging kunnen namen verloren zijn gegaan. Hiervoor onze excuses.

HET RIJKE TUINLEVEN

GroenRijk Adriaanse
 Oude Vlissingeweg 68, Middelburg, 01180 - 13413

18. Ankervissen.

Toen Adriënne mij belde om te vragen of ik een stukje wilde schrijven over het ankervissen, wat we in een grijs verleden eens gedaan hebben tijdens een duikweekend van Duikteam "Zeeland", besepte ik dat het inderdaad wel een heel erg grijs verleden was.

Ik wist zelfs niet meer precies in welk jaar dat het was. Dus maar eens in mijn oude logboek gesnuffeld, ook daar kwam ik er niet uit. Maar het zal rond Pinksteren 1982 geweest zijn. Tijdens dat snuffelen kwamen er vanzelf weer een aantal leuke herinneringen boven water uit mijn tijd bij Duikteam "Zeeland". De duikvakanties in Spanje springen er dan uit, maar ook het jojoën (raar woord eigenlijk) om te oefenen voor de tweestersopstijging, heftig trainen om een beetje konditie te krijgen om vervolgens weer een lekkere vette frikandel en een pilsje te pakken aan de bar van het zwembad, de kolderwedstrijden in het zwembad, enz., enz. Kortom een geweldig leuke tijd.

Maar terug naar het anker. Duikteam organiseerde dat bewuste weekend een gezellig samen zijn in de zeilschool aan de Oostwatering. Er werden tal van activiteiten georganiseerd, voor de duikers en hun niet duikende familieleden. Ook werd er uiteraard nog een vrij duikje gedaan en tijdens één van deze duiken, net buiten de haven van de Oost-Watering, die ik samen met Irene maakte,

zwommen we op een meter of zeven diep tegen een hoop betonpalen op. Ze waren leuk begroeid en dus moesten ze worden verkend, hierbij vonden we een anker.

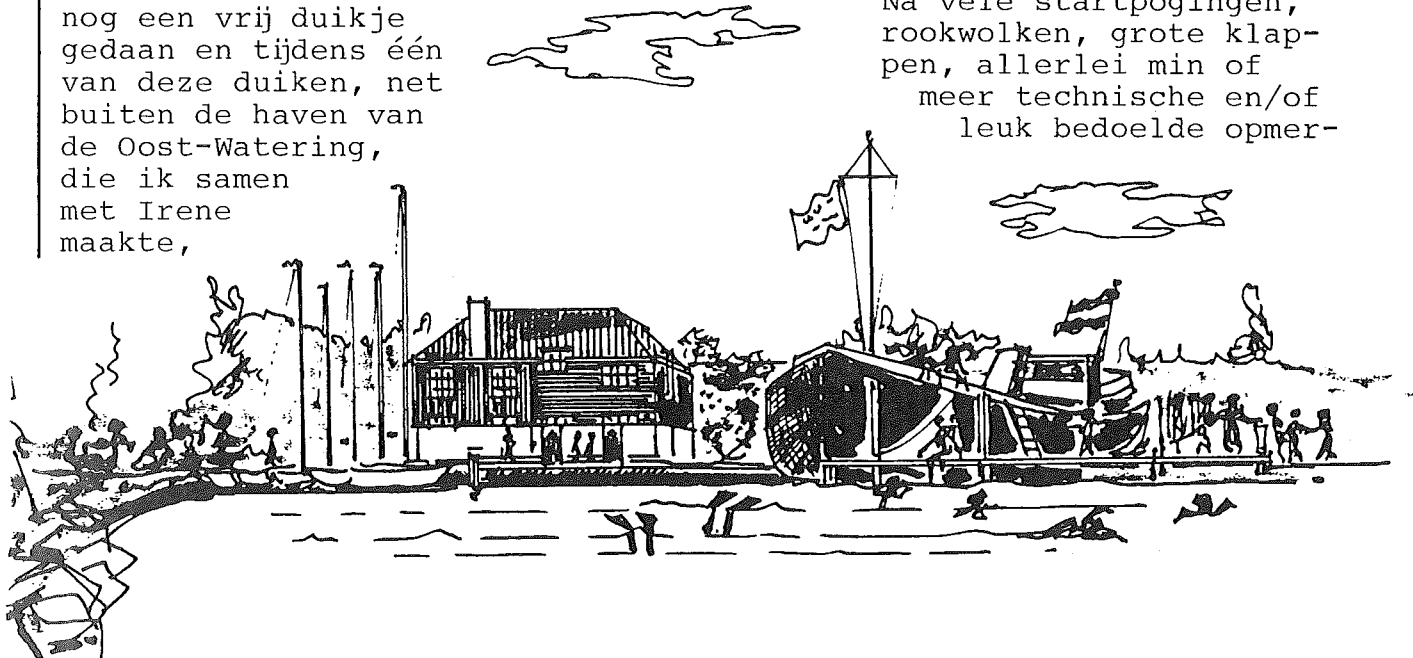
Eenmaal terug boven water en weer aan de wal, wist iemand te vertellen dat de door ons gevonden palen, heipalen waren. Ze zijn afkomstig van de deklading van een gesleepte bak, die tijdens een vliegende storm dreigde te kapseizen. De palen zijn toen overboord gegleden en de bak kwam weer recht.

De bak werd destijds gebruikt bij de aanleg van de Veersegatdam. Tijdens een glaasje werd het idee geopperd om het anker te lichten, er waren al snel duikers genoeg om deze operatie te starten. Pieter z'n boot zou als bergingsschip fungeren en het anker zou met trimvesten worden gelicht!!!!

Zo gezegd, maar naar later bleek nog lang niet, zo gedaan. Om te beginnen moesten er een aantal van ons de duikfles laten vullen. Daartoe hadden we een heuse compressor geleend van een, zeker bij de veteranen onder U, bekende handelaar in duikmateriaal uit Yerseke. Deze compressor bleek een soort helse machine te zijn, die werd aangedreven door een dieselmotor.

Je moet het ding gezien hebben om te geloven dat dergelijke machines bestaan hebben.

Na vele startpogingen, rookwolken, grote klappen, allerlei min of meer technische en/of leuk bedoelde opmer-

kingen en adviezen, een aantal sleutelpogingen van een nog groter aantal technici, heeft het ding maar even gedraaid. Ik ben toen maar voor de zekerheid met een aantal flessen naar de brandweer Middelburg gereden, zodat uiteindelijk iedereen weer lucht had.

Als je een anker wilt lichten moet je het wel (terug) weten te vinden. Dat nam dus enige tijd in beslag. Maar na lang zoeken tussen de palen, werd het eindelijk gevonden. Het plan was om er een touw aan te doen, vervolgens met wat extra lift van één of meer trimvesten het spul even boven water te halen, aan boord van het schip te tillen en tenslotte er triomfantelijk mee de haven in te varen.

Het eerste (het touw) lukte aanvankelijk gemakkelijk, de rest liep even anders. Het anker bleek groter en dus ook zwaarder als we hadden verwacht. Het lag ook niet los, maar lag gedeeltelijk onder een heipaal. Maar zoals goede duikers betaamt, waren we creatief en met velen, je geeft dan niet zomaar op. De ankerketting van Pieter zijn boot werd los gemaakt van zijn eigen anker.

Het touw werd vervangen door de ketting. Iemand ging aan de lier, ... en het schip lag vaster als ooit te voren. Als de lier sterker had geweest hadden we Pieter zijn schip onder water getrokken of de bouten uit het dek. Het anker zat... en bleef muurvast tussen de palen.

Goede raad was betrekkelijk goedkoop deze maal, iedereen had wel een andere oplossing voor het probleem en we waren zoals gezegd met vele creati-

velingen, dus kun je nagaan. Uiteindelijk hingen alle trimvesten die beschikbaar waren op de een of andere manier aan het anker en was een extra touw aan een van de bladen om het wat scheef weg te trekken. Iedereen die nog lucht had ging naar beneden om te helpen met los wrikken, de bouten van de ankerlier werden nog eens extra vastgezet en het grote tillen begon.

En warempel, na enige tijd overwon onze vasthoudendheid het van die van het anker en kwam het van onder zijn paal.

Na wat extra lucht in de trimvesten te hebben geblazen ging het richting oppervlakte.

Het laatste deel van het plan, om er triomfantelijk mee de haven in te varen, moesten we helaas opgeven. Het anker bleek te groot en te zwaar om het op het water aan boord te kunnen nemen. Met het ding half onderwater hangend zijn we naar binnen gevaren waar behulpzame handen het aan de wal hebben ge-

tild.

Besloten werd om het aan de zeilschool te schenken als aan denken aan een zeer geslaagd duikweekend van Duikteam "Zeeland". En als ze het niet weg hebben gehaald ligt het daar op het grasveld voor het gebouw nog steeds te getuigen van de waarheid van een spreuk die indertijd veel in dit maandblad voorkwam.

SUCCES DOOR ENERGIE

(Vrij naar P.P.)

Fons Israël

19. 't Is mè Jozien

Schrijven is nooit mijn sterkste kant geweest en toen ik beloofde een stukje te schrijven over de groep waarmee ik mijn brevetten heb gehaald, had ik eigenlijk direkt spijt. Ik kan onmogelijk de teamgeest beschrijven die er heerste, of de kou die ik altijd voelde en als je er doorheen zat, was er altijd iemand die je erdoor hielp.

Hoe zou ik de sensatie kunnen beschrijven van een eerste duik in het buitenwater, verstevend van kou en zenuwen.

Oefenen voor Spanje in de Grevelingen, de te gekke reisjes naar Spanje en Engeland en de

waaninnig mooie duiken in onze eigen Oosterschelde?

We hielden gekke feesten, gingen voor het eerst naar de Ourthe, bouwden een vlot die al na 200 m onder het wateroppervlak dreef.

Jaap beloofde ons na elke

bocht friet. Mooi niet dus, wat hebben we geleden. Ik geloof dat we 8 uur op dat ding hebben gezeten; zonder drinken, eten en sigaretten. De beloofde friet heb ik nooit gezien. 'k Zou het nooit meer overdoen, maar ook voor geen goud hebben willen missen.

Als in geen andere sport ben je op mekaar aangewezen, moest je onvoorwaardelijk kunnen rekenen op mekaar als bij duiken. In de ploeg van 80/81 was de juiste geest er. Vaak was het afzien, was het koud, maar wat hebben we mooie dingen gezien en wat hebben we met elkaar een mooie tijd gehad.

De foto's spreken dacht ik, voor zich.

Jozien Vercouteren

En dan de tropische avond. Ieder kreeg een heerlijke welkomstcocktail aangeboden. Sommige Duikteamers bleven deze de hele avond drinken, met alle gevolgen... Om de sfeer te verhogen was er een playback-optreden van de Starsisters.

Laten we niet die avond vergeten waarop we de can-can dansten. We waren geloof ik wel met z'n negenen. De kleding, speciaal

voor deze gelegenheid gehuurd, kwam helemaal uit België. We oefenden tot we trilden op onze benen, maar we hadden een groots applaus. Dit zal waarschijnlijk ook het laatste feest op deze lokatie zijn geweest, want al snel was ons nieuwe clubhuis klaar, en kon daar gefeest worden. Al met al een mooi besluit van feestavonden in de Lammerenburgt. Hetty van Baalen

21. Club-duikreizen door de jaren heen.

Als je al langere tijd, vanaf 1976, bij een duikclub aangesloten bent en je de nodige duiken in het Veerse Meer, Oosterschelde, Grevelingen en enige andere lokaties in de buurt hebt gemaakt, is het wel eens leuk om de grenzen te gaan verleggen en eens een ander "kleur" duikwater op te zoeken.]

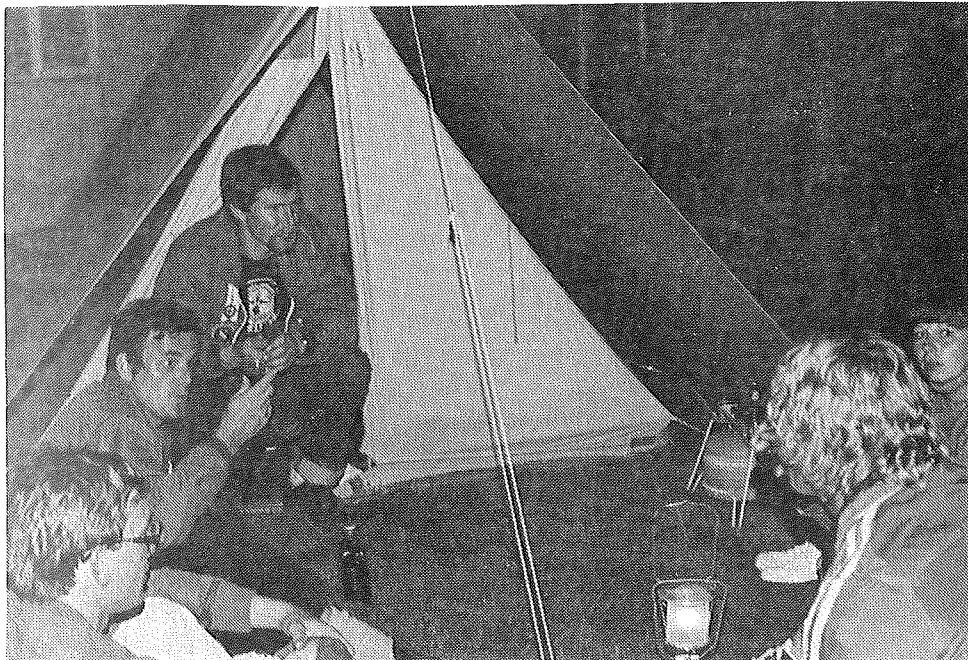
Nu kan je zeggen "duiken kan je overal", dat is prima, maar je wil ook wel eens wat anders zien dan de vertrouwde vissen, krabben, anemonen en aanverwante artikelen, die men zoal onder de waterspiegel tegen kan komen. Iets nieuws verbreedt de kennis moet iemand gedacht hebben, zo zal het gekomen zijn dat er op een gegeven moment iemand met het idee kwam om eens naar de "overkant" te gaan na het lezen van een reisverslag over een trip die gemaakt was naar de Engelse zuidkust. Daar had men gedoken op restanten van caissons "Mullberry's", die gebruikt werden tijdens de invasie van Normandië om een buitendijkse haven aan te leggen, die daar verspeeld waren en gezonken.

De naam van het plaatsje was Bognor Ridges. De man die de duiken in Engeland organiseerde was een zekere Humphry, daar werd dan ook contact mee opgenomen om te informeren naar de

mogelijkheden en eventueel het verblijf aldaar. Je moet toch weten wat je de mensen kunt aanbieden als je wat wil organiseren. Zo is eigenlijk de eerste duiktrip naar het buitenland van Duikteam "Zeeland" ontstaan. In september van 1978 gingen we met twee auto's, zes personen als ik het mij goed herinner en dat waren Ellen, Hans, Jenny, Jaap, Bart en Ben met een aanhanger met spullen naar de "overkant". Het was een trip voor 5 dagen, ons hotel waren tenten in de tuin van onze gastheer die we zelf mee moesten nemen en het eten werd in een plaatselijk restaurant genuttigd. Op de foto hieronder, zie ons "hotel".

Dit primitieve had toch wel z'n charme en we hebben voor ons doen, "toen" mooie duiken gemaakt. Als het zicht onder water al een twintig meter bedraagt, en er is een prachtige flora en fauna, dan zijn de duiken natuurlijk altijd goed. We hebben daar gedoken in de Mixenhole, een put van rond de 30 meter met vele krabben en kreeften van uiteenlopende grootte, het was net een etalage, de kleiriggels waren net uitstalplanken, de krabben zaten daar zij aan zij; je kon ze zo uitzoeken.

Onder de kleiplaten die enigszins overhingen zat een scala aan kreeften. Op de ondiepere gedeelten van de omgeving, in het lage dunne wier zaten duizenden visjes en uiteraard ook VISSSEN. Ik meen dat we daar ook onze eerste congeraal gezien hebben, maar zeker weten doe ik het niet meer. De 5 dagen waren natuurlijk zo om, maar we waren wel een ervaring rijker. Dat was de eerste trip, 1978.

Het vroege voorjaar van 1978, het gaat alweer kriebelen, is er misschien weer iets leuks te ondernemen dit jaar? Er worden verschillende onderwerpen bekeken en we kwamen uiteindelijk tot een leuke trip, weer naar Engeland.

Het was de bedoeling om een duikexcursie te gaan maken naar een in de Eerste Wereldoorlog gezonken duikboot de M-2. Het bijzondere van deze trip was, dat op die duikboot een lanceerinrichting aanwezig was voor vliegtuigen.

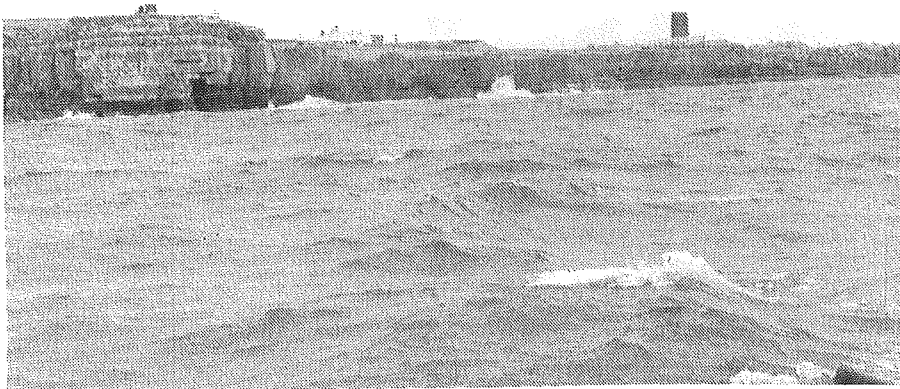
De lokatie van dit wrak was bij Portland Bill, de zuidelijke punt in het midden van Zuid-Engeland, bij de plaats Weymouth. Daar was ook de haven waaruit er vertrokken zou worden.

We pakten in september weer de veerboot naar de "overkant", maar nu waren de weergoden ons niet zo goed gezind, er stond een heuse storm met een windkracht 8. Aangezien de veerboten redelijk groot zijn en gestabiliseerd, viel het nogal mee met het slingeren en dobberen. Eenmaal aan de overkant was het toch nog een uur of zes rijden alvoor we op de plaats van bestemming waren. In een typisch Engelse buurt met een glooiende straat, kwamen we op het afgesproken adres. Na de kennismaking was het spullen uitpakken.

Onze gastvrouw bleek een voortreffelijke kok te zijn en wij "enorme eters". Het werd een weekje duiken voor Portland Bill, en tevens een weekje slingeren; de wind heeft het niet af laten weten en trok in die week alle registers open om ons van ons voetstuk te slaan.

Op een paar zeezieken na was het een gaaf weekje duiken op verschillende lokaties en zelfs de M-2 is met een bezoek vereerd, het is namelijk een zee-mansgraf.

Na een weekje gingen we weer

naar huis; dat was de tweede club-duiktrip naar het buitenland.

Het jaar 1981. We gaan het mooiere weer opzoeken. Het idee werd toen geopperd om eens naar het zuiden te gaan, richting Spanje.

We maakten een spaarpotje en gingen in september met twee mini-busjes naar het zonnige zuiden. Alleen die busjes was al een evenement op zich. We zouden op vrijdagmiddag afreizen maar het werd helaas iets later. We konden nog net de laatste boot halen.

Eén van de twee busjes had die week ervoor een ruilmotor gekregen en moest nog ingereden worden.

Onderweg van Haarlem, waar Max woonde, naar Vlissingen moest er al enige malen olie en water bijgevoerd worden.

Onderweg van Vlissingen naar de boot hadden we al een kokende motor en we moesten nog naar Spanje.

Hoe verder we kwamen hoe beter de motor ging lopen en het gaat goed, tot het volgende voorval, de brandstof is op en de meter stond nog niet op leeg, dus wandelen naar een pomp gewapend met een jerrycan en liftend terug, de jerrycan geleegd en we gaan weer verder. Uiteindelijk komen we 's avonds tegen acht uur op de plaats van bestemming, "Castillo de Ampurias".

Max had meteen al een bijnaam, "Max Turbo", je kunt wel begrijpen waarom, een goeie 20 uur onderweg. De duiken waren prima en op verschillende lokaties. We vertrokken vanuit de baai van Mongo en voeren langs de rotskust naar mooie plaatsen, waar prachtige waiers gorgonen groeiden, bloedkoraal nog op de rotsen bloeiden en veel vis en visjes en een pracht aan kleuren. (zie foto)

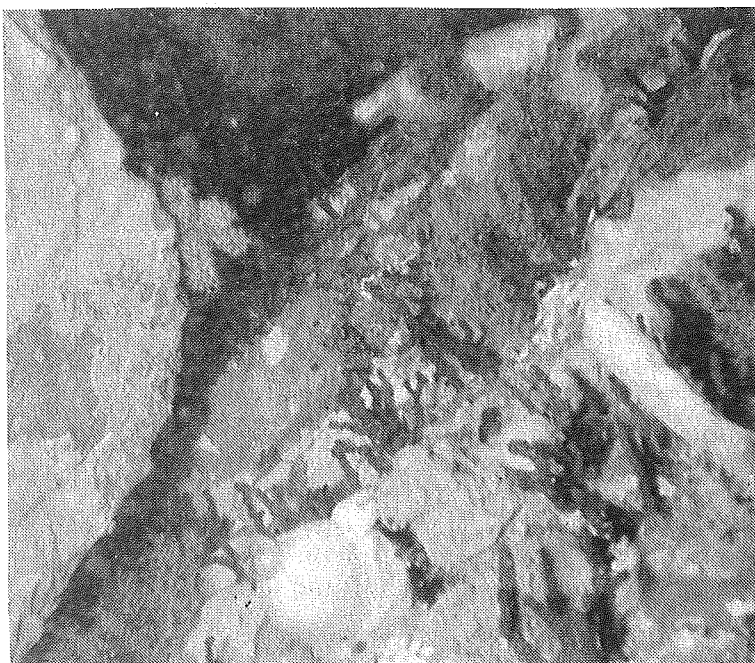
Na een weekje duiken, zwemmen, zeilen en andere activiteiten moest uiteindelijk de thuisreis aanvaard worden.

Ook dat was een zware tocht, gezien de toch wel vermoeiende week, maar we zijn heelhuids thuis gekomen.

Het jaar 1982 werd er een grote groep duikers met aanhang bijeen geronseld en gingen we met 27 personen naar het zonnige zuiden met bestemming Estartit "Costa Brava". Dat was door een reisorganisatie uitgezocht. Met een touringcar was het een lekkere gezellige reis. Nou ja gezellige reis; er waren toch enkelen die niets van die gezelligheid gemerkt hebben, die hebben een deel overgeslagen door in slaap te sukelen. (zie de foto op de volgende bladzijde).

Na een voorspoedige reis arriveerden we in de loop van de middag bij hotel Amer, waar de spullen uitgeladen werden en de mensen van kamers werden voorzien. We meldden ons wat later bij de duikschool, waar we waren ingeschreven, daar moesten we onze duikvergunning ophalen.

De volgende dag, dat was op zondag, maakten de meesten van ons hun eerste duik in de Middellandse Zee. Nu is meestal de eerste indruk de mooiste en blijft die het meeste bij, vooral als je voor het eerst in

super helder water duikt. De lokatie was de "Islas Medas" eilandjes, een rotspartij die een kilometer uit de kust lag en voorzien was van grotten, gangen en de nodige spleten waar volop leven te zien was. (zie foto onder).

's Avonds was er een verrassing voor de reisgenoten die voor het eerst met de club naar de Middellandse Zee waren afgereisd. Die avond kwam Neptunus langs om die mensen te

"dopen"; dat bestond uit het inzepen met scheerschuim en daarna het zwembad in. Dit liep enigszins uit de hand, niet alleen de eerstelingen gingen het bad in, ook de rest van het gezelschap moest eraan geloven, zelfs met kleren aan.

Het werd een prima weekje, om 10 uur duiken, 's middags naar het strand lekker zonnen of andere dingen gaan doen. Dan is een weekje wel erg snel om en staat de thuisreis weer voor de deur en zo gingen we op zaterdag weer naar Holland.

Na een voorspoedige reis, onder Parijs stonden we inderdaad nog

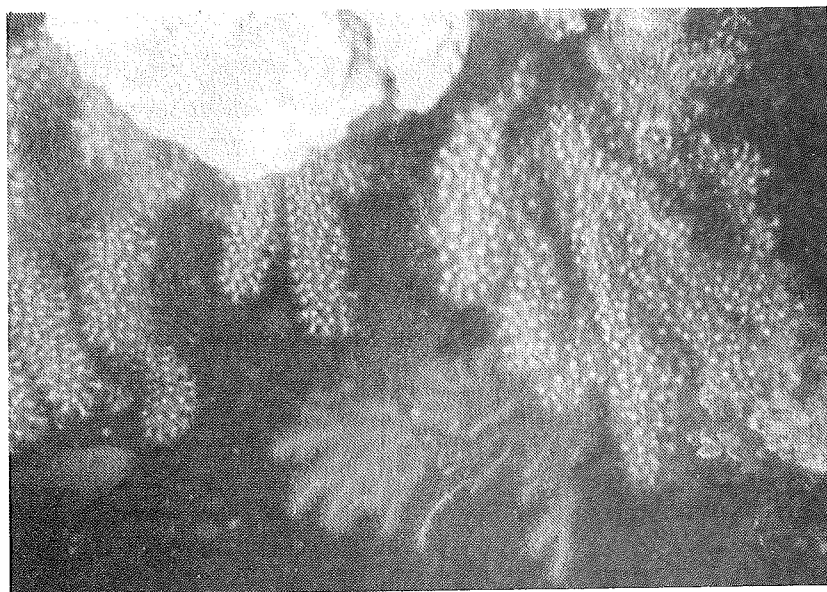

even zonder brandstof, maar ja, gezelligheid kent geen tijd en een poosje later konden we de reis weer voortzetten. Voor de rest ging het prima en in de middag waren we weer thuis.

De daarop volgende jaren is de groep in tweeën gesplitst, één groep ging naar Engeland en één groep had meer belangstelling voor Spanje.

Dat is een paar jaar zo geweest en later is ieder voor zich gegaan, ook omdat de animo terug liep en de leden zelf een duikvakantie maakten.

Ben van Gelder

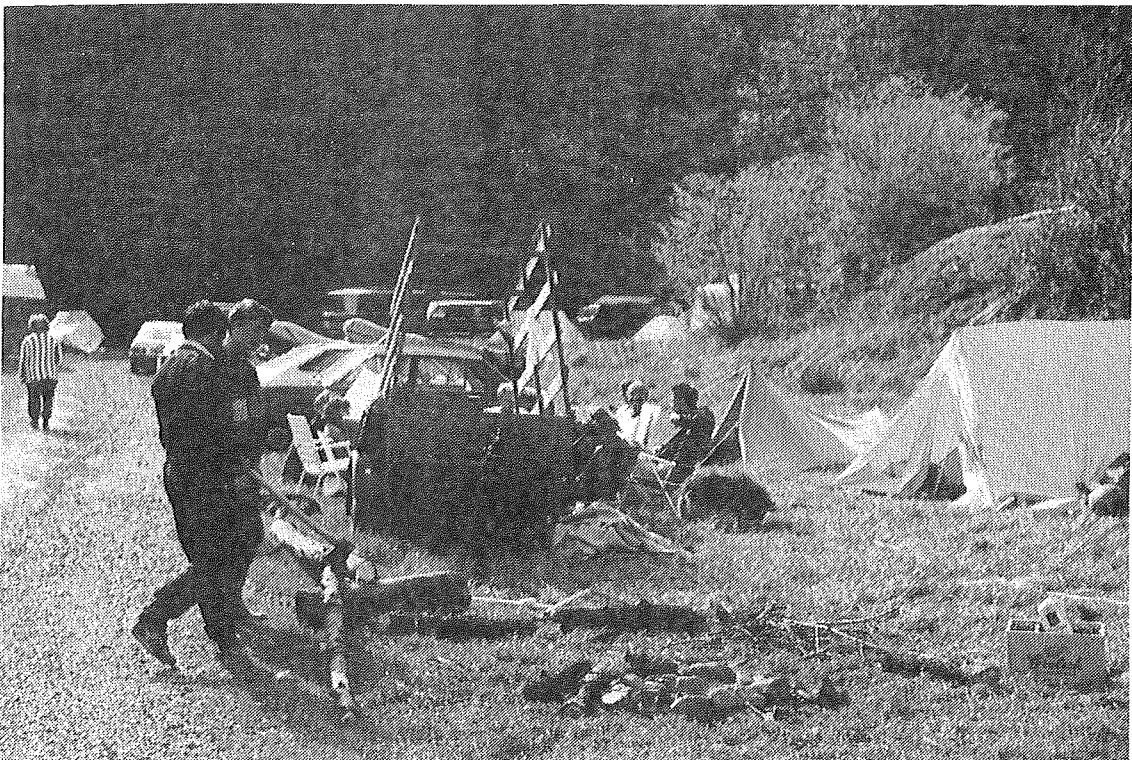
22. Het Ardennen - offensief.

Rondom het jaar 1990, dus nog niet zo lang geleden, is een traditie van Duikteam "Zeeland" uitgestorven: Het Ardennen Offensief.

Het Ardennen-Offensief vond plaats op het moment dat Zeeland vol liep met niet-Zeeuwse duikers: op de dagen van het Hemelvaartweekend. Het hield in, dat er een groot(!) aantal mensen naar een van te voren afgesproken camping in de Ardennen ging. Ik kan mij nog herinneren, dat er wel zo'n 20 tenten stonden. Dat doet mij ineens denken aan die keer dat de eerste "Ollanders" de receptie van de camping passeerden. "Allee, Gij zijt van diejen groep Ollanders?" Nietsvermoedend zeiden we dat dit zo was en kregen we een plaats achteraan op het camping terrein. Toen Duikteam "Zeeland" de plaatsen bezet had, kwam er een groep "Ollanders", die echt gereserveerd had, een personeelsvereniging van een bedrijf. Een

Om een uur of vier 's nachts zagen we de afgevaardigde weer... of we nu eens niet eraan gingen denken om te gaan slapen... De aardige mevrouw werd uitgenodigd om bij ons kampvuur te gaan zitten: "Wil je ook wat drinken, er is genoeg!" Het werd erg gezellig...

Het kampvuur, daar leefde ik het hele jaar naar toe. Het was een sport om een zo goed mogelijk vuur te maken, compact, warm, hoog, spectaculair. Meestal werd het schoorsteenprincipe toegepast tot iemand een complete caravan vond, die totaal-loss na een overstroming gedumpt was. Iedereen moest in de vrieskou van de nacht toch behoorlijk afstand van het vuur nemen om geen brandblaren op te lopen. Zonnebrillen werden in het holst van de nacht opgezet om de ogen tegen het felle vuur te beschermen. Na weer een stuk aanrecht in het vuur te hebben geworpen, speelden de mooiste

afgevaardigde van de groep zei nog, dat al onze tenten konden blijven staan, maar dat we niet moesten klagen als ze een beetje luidruchtig zouden worden.

kleuren in het vuur. De hitte van de formica paneeltjes was echt ongelooflijk. Het laatste ritueel van de nacht was het uitpissen van het vuur. De grote hoeveelheden bier zorgden

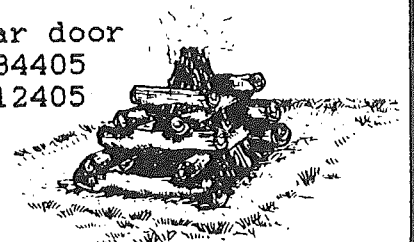
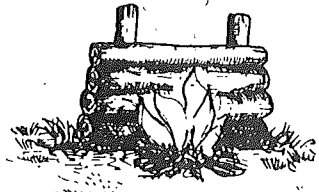

meestal voor voldoende blusmateriaal en een ondraaglijke urinemeur in het ochtendgloren.

De tweede avond werd meestal ingeruimd om een speurtocht te volbrengen. Het was meestal een stevige wandeling waarin het ook meer-malen voorkwam dat wilde zwijnen ons pad kruisten. En dan nog die keer dat we diep in het bos een aantal motor-muizen tegenkwamen, die hadden daar hun kamp opgeslagen. Door het licht van hun olielampen gaf dat toch een on-

TE KOOP - Openhaardhout TE HUUR - Houtkloofmachine

Het gehele jaar door
Tel 01180-34405
Tel 01180-12405

mede-kanoërs in de stroomversnelling te rammen, waardoor omslaan van je slachtoffer het gevolg was. Leedvermaak..... heerlijk toch!!!

Tja, jammer dat het geen traditie meer is..... of komt het nog eens terug?

Bert Moet

heilspellende aanblik. Een "Hartenberger duiklamp" maakte snel een einde aan deze sinistere sfeer.....

Kanoën deden we dan meestal de volgende dag. Er was één waterval van betekenis in het parcours. Deze werd dan ook ongeveer honderd keer opnieuw genomen.

Na de waterval je kano uit het water halen, via het land weer in het water en "JAHOE" weer de sensatie in. De grootste sport was natuurlijk om je

23. Kind - ouder -duikrelatie.

Zoals vele anderen is mij ook gevraagd iets te doen voor het jubileumnummer van D.T.Z. En wel over duikouders met duikkinderen.

Aangezien ik te weinig tijd had om iets van een interview of enquête te maken, heb ik hen gevraagd zelf een stukje te schrijven over het duiken binnen de families.

Hier volgen enkele duik-familie-verhalen. Allemaal bedankt voor jullie medewerking.

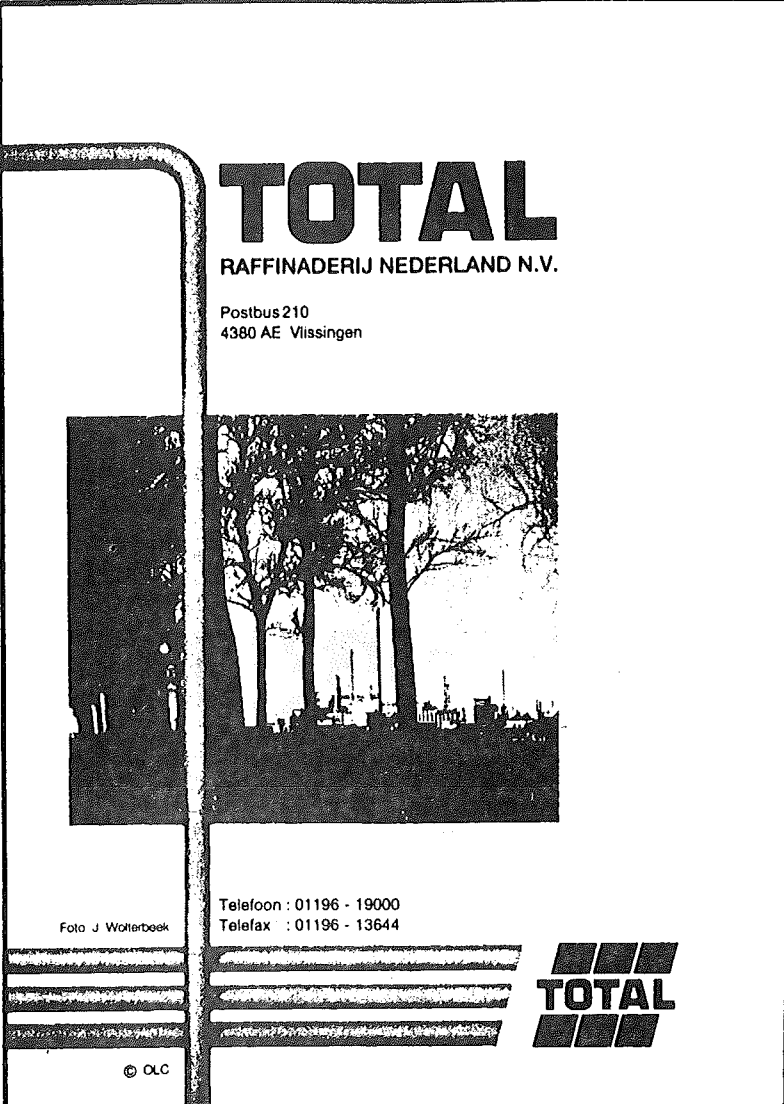
Helma Groffen

Mijn duikervaring

Mijn duikcarrière begon ruim 18 jaar geleden, nou ja, carrière! Het bestond eigenlijk uit dingen zoals aan de dijk liggen in mijn kinderwagentje en natuurlijk op de boot van mijn ouders: Rob en Ans Besse. Maar het ergste was nog wel op 1 januari; dik ingepakt, maar toch in de kou op de boulevard zitten. Ik snapte natuurlijk niets van al die lui in hun zwarte rubberen pakken die in de kou (en soms zelfs in de sneeuw) gingen zwemmen, maar ja dat zal wel aan mij gelegen hebben.

Later, rond mijn 10e, was het eigenlijk vreemd. Ik had namelijk een ontzettende hekel aan zwemmen en buitenwater en ik had niet verwacht dat ik ooit zelf in een rubberen pakje rond zou lopen.

Rond mijn 16e draaide mijn gedachten plotseling om en wilde ik ook wel eens weten wat mijn vader zo interessant vond aan de onderwaterwereld. Van hem kreeg ik het advies lid te worden van een duikclub; Duikteam "Zeeland" natuurlijk (wat hij ook nog heeft helpen oprichten).

TOTAL
RAFFINADERIJ NEDERLAND N.V.

Postbus 210
4380 AE Vlissingen

Telefoon : 01196 - 19000
Telefax : 01196 - 13644

Foto J. Waterboek

© OLC

Dat heb ik gedaan en ik heb daar naar mijn mening een hele goede opleiding gekregen. Het aanschaffen van een duikuitrusting was voor mij niet zo'n groot probleem. Mijn vader had nog wel een oud pak hangen, en een setje was ook wel ergens voor een zacht prijsje te krijgen. Ik heb toen mijn eerste duik met mijn vader gemaakt en terwijl ik alle films van dhr. Cousteau al had gezien, viel dit mij niet tegen.

Later heb ik nog vaker met hem gedoken en ben ook met mijn ouders naar Bretagne geweest om te duiken. Zo ben ik dus ongeveer aan het duiken gekomen en ik denk dat het voor mij gemakkelijker en goedkoper is geweest dan voor vele anderen.

Erik Besse

Samen duiken, ja gezellig

Het is inmiddels zo'n 18 jaar geleden, dat bij ons de duik-koorts toesloeg.

We wilden graag wat sportiefs gaan doen, maar niet al te prestatiegericht en toch leuk, iets dat je samen als vader en dochter kon doen.

Dat werd dus duiken.

We gingen trainen en na niet al te lange tijd werd er ook examen gedaan, toen nog gelijk 1-sters. Ellen was nog erg jong, toen ze examen deed; net 14 jaar.

Ze was, en is, niet bepaald het meegaande soort en het vaderlijke gezag strekte zich beslist niet uit tot het onderwatergebeuren, dat was zo iets van: we gaan links -nee rechts - nee links enz., of wie heeft er nu potverdorie hier het kompas. Maar leuk was het wel, we deden veel samen, ondermeer naar Engeland gaan en daar de mooiste duiken maken die je maar kunt bedenken; driftduiken, wrakduiken, enz. (we waren inmiddels best ervaren 2-sters).

De Ourthe was een jaarlijks terugkerende happening, meestal erg koud, maar heel gezellig met de hele familie.

Onze badkamer was wekelijks helemaal volgehangen met duikpakken, automaten en wat je zo allemaal nog meer meesleept,

AVA ELECTRO

DE SPECIAALZAAK VOOR
AUDIO, VIDEO, TELEVISIE,
Huishoudelijke- EN
PERSONLIJKE
VERZORGINGSAPPARATEN.

AANGESLOTEN BIJ **EURONICS**

SNELLE EN GOEDE SERVICE
EIGEN SERVICEDIENST
GRATIS THUISBEZORGEN
DESKUNDIG ADVIES

KANAALSTRAAT 44
OOST-SOUBURG TEL. 71777

wel of niet nodig, maar in onderling overleg met het thuisfront was dat best te regelen.

Zo hebben we een reuze fijne tijd bij Duikteam "Zeeland" gehad waar we beiden met plezier en een tikje weemoed op terugkijken.

Bart Roose

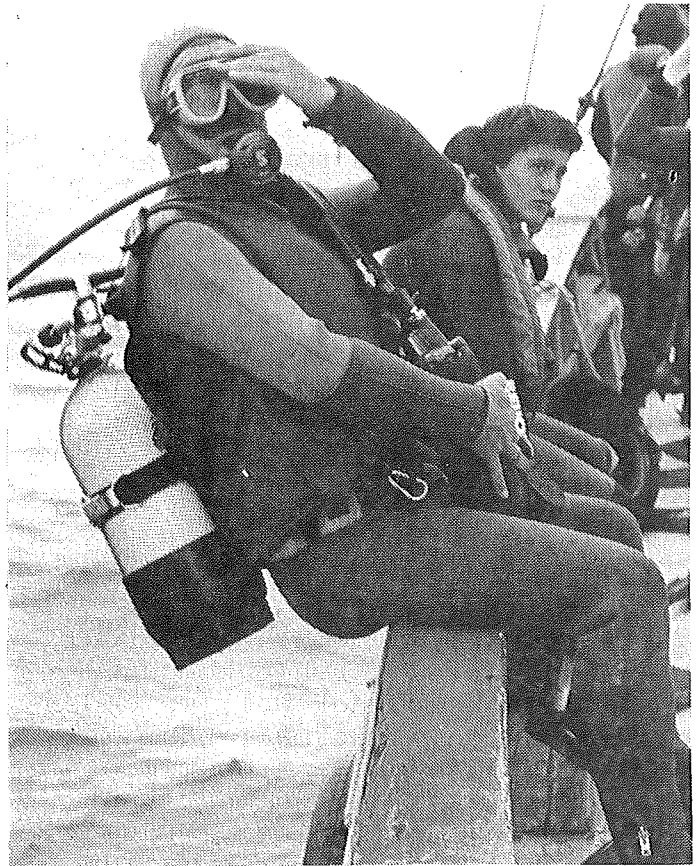
De vader - zoon duikrelatie

Waarom gaat je zoon duiken als je het zelf ook doet? is de vraag.

Onze zoon Niels is zowat geboren in het zwembad. Al vele jaren gingen we naar het zwembad. Toen Thea in verwachting was van Niels zwom ze regelmatig op zondag mee.

Kort na de bevalling ging de baby al te water in het ondiepe bad. Je kunt zo'n baby zelfs even onderwater houden, want een natuurlijke reflex laat ze de adem inhouden. Vele baby's hebben zo hun eerste kennismaking met het zwembad gekregen.

Gedurende de jaren ging Niels altijd mee zwemmen en oefenen voor zijn zwemdiploma's. In de vakantie was hij niet uit het water te krijgen zolang het maar een zwembad was. Van de zee moest hij niets hebben. Na een poging hem daar overheen te helpen door hem voor het strand vanaf een waterfiets in de zee te droppen, heb ik hem nooit meer zo hard zien zwemmen om weer op die fiets te komen. Totdat we op een dag in Spanje een hele dag met de "duik"-boot op stap waren en we tussen twee

duiken in een stille baai lagen. Tezamen met Bert Moet en Annelies ging hij zwemmen en daarna met de fles onder op 3 meter diepte. Dat ging goed en door de Spaanse duikleider is hem een certificaat overhandigd van deze eerste duik in zee.

De kogel was door de kerk en Niels zijn duikcarrière was begonnen. Toen hij 14 jaar was mocht hij op de club komen waar hij aan de eerste ster begon en nu bijna op één nachtduik na zijn 2-sters-brevet heeft. Inmiddels heeft hij al de nodige binnen- en buitenlandse ervaring opgedaan met duiken in Bretagne, Spanje, Curacao en Egypte. Als kind groei je in deze wereld net zo goed als pa liefhebber is van voetballen. Belangrijk is echter dat ze het zelf moeten willen. Duiken is nooit een verplichting geweest. Inmiddels heeft hij al meer van de onderwaterwereld gezien dan zijn vader op die leeftijd. Ik moest er 20 jaar op wachten. De tijden zijn veranderd, het gaat allemaal wat makkelijker.

Jaap le Roij - de vader van Niels

*Hallo, ik ben.... *

Dominique van der Steen!

Ik vind duiken (snorkelen) erg leuk; ik ben nu 11 jaar. Maar als ik veertien ben, ga ik op Duikteam "Zeeland"! Nou ja, misschien.

Ik ga elke zondag naar het zwembad om alvast te oefenen en dan gebeurt er dit:

Pap, kom je nog mee zwemmen, want je staat weer meer te kletsen dan te zwemmen met mij!

Ja, ik kom er zo aan.

Ik: "Oké, ik oefen alvast wat."

Pap: "Goed, doe dat."

Plons... "Het lukt niet pap!"

Pap: "Wat lukt er niet?"

Ik: "Klaren lukt niet."

Pap: "Probeer het nog eens."

Ik: "Oké," Plons, het lukt maar ik heb niet zoveel lucht meer.

Pap: "Probeer het nog eens, dan kom ik in het water." (eindelijk)

Ik: plons-plons "Het lukt pap."

Pap: "Zo, wat is dat water koud zeg. Oh ja, goed zo, probeer het nog eens, -plons-plons-, het lukt, probeer nu eens naar beneden te zwemmen."

Ik: -plons- "Het lukt, maar ik had niet zo veel lucht meer."

Pap: "Oh, Dominique, we moeten er uit hoor, de tijd is om."

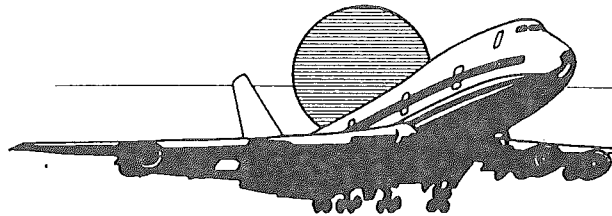
Ik: "Zeg pap, je hebt zeker wel lekker gezwommen?" (gekletst)

Pap: "Nou kom op, we moeten er uit en dan gaan we in het clubhuis nog wat drinken."

Nou ja, ik wat drinken en pap gaat weer door met waar hij gebleven was

(KLETSEN !!)

van Fraassen

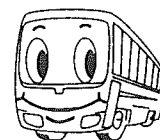

Vakantiereizen / Zakenreizen

HOLLAND INTERNATIONAL

Reisburo

BUSVERHUUR VANAF ELKE PLAATS VOOR ELKE RIT
doe ons een plezier en vraag offerte!

MIDDELBURG, Londensekaai 19, tel. 01180-27758

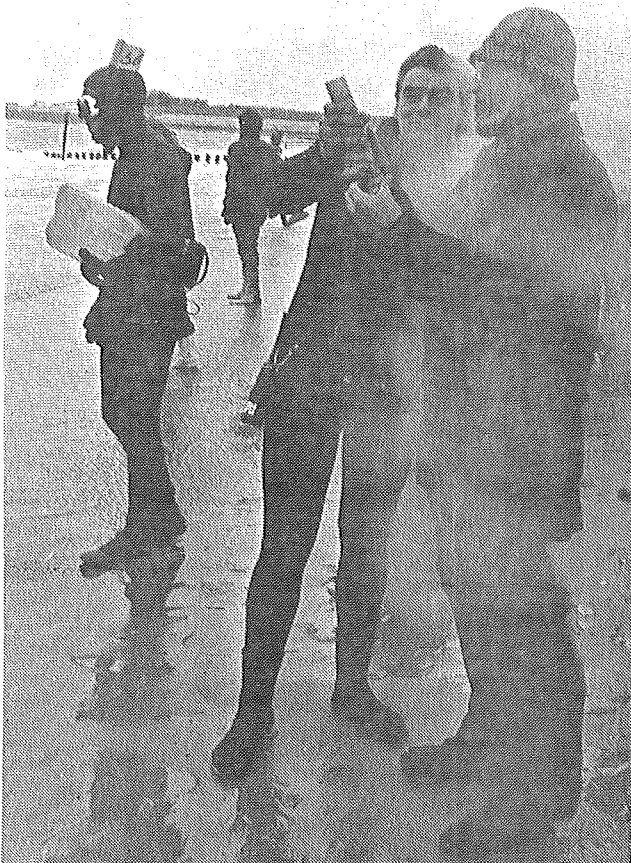
24. Nieuwjaarssnorkeltocht.

Het idee voor een Nieuwjaarssnorkeltocht werd op een feestavond in november 1978 geboren.

De eerste keer, dat het Duikteam "Zeeland" deze tocht hield, was dus op 1 januari 1979. Er werd in dat jaar uitsluitend meegedaan door leden van de vereniging.

De Nieuwjaarssnorkeltocht sloeg aan bij de leden. Gebeurde het omkleden de eerste keer op het strand, het tweede jaar stond er al een vrachtauto van Foort Bruinooge klaar, wat toch al wat behaaglijker was. Het jaar daarop werd de tocht opengesteld voor de Benelux en konden we over de accommodatie onder de boulevard beschikken. De organisatie kreeg hierdoor al een volwassen karakter.

Paul Boersma, de Gedeputeerde

van de provincie Zeeland en groot animator achter de provinciale duikverordening, was één van de deelnemers in die jaren. Een opmerkelijk aspect als je je herinnert, dat de tocht van 1979 als een protest tegen de toendertijd op handen zijnde plannen van een provinciale duikvergunning/verordening bedoeld was.

De tocht kende door de jaren heen vele hoogtepunten. Storm, sneeuw, maar ook het prachtige haast zomers aandoende weer en over belangstelling van publiek of deelnemers hebben we nooit te klagen gehad. Ook de radio en televisie konden het gebeuren niet negeren en deden er uitgebreid verslag van. De krant haalde het elk jaar wel.

Nederland en met name Zeeland wist dat het Duikteam "Zeeland" bestond!

Een wedstrijd karakter aan het gebeuren hebben de besturen door de jaren heen nooit voorgestaan. Het mocht terecht een prestatie op zich genoemd worden om op 1 januari - weer of geen weer - te water te gaan.

Wel werden de meest ludiekst geklede deelnemers in de prijzen gezet.

Dat meest ludieke moet je zien in de vorm van een heus monster van Loch Ness, dat naar de troetelnaam Nessy luisterde.

Of wat dacht je van een geweldige pad. Een enorme draak, waar in zich misschien wel 13 deelnemers verborgen hadden. Als je dat dan allemaal ziet lopen achter elkaar in drakenpas, terwijl ze stuk voor stuk over hun eigen flippers struikelen, dan doe je het in je duikpak van het lachen. Meer serieusere verschijningen als een Brandweerman of een ME-er mochten we ook al op zo'n dag ontmoeten.

De 10de keer, dat de tocht gehouden werd, werden langs de gehele boulevard de kanonnen afgeschoten. Burgemeester Van der Doef gaf daarvoor het startsein.

Inmiddels hebben er 17 achtereenvolgende jaren tochten plaats gevonden en natuurlijk steeds op 1 januari.

De laatste tocht had weer wat nieuws. Door de enorm hoge waterstand en het slechte stormweer was de organisatie genood-

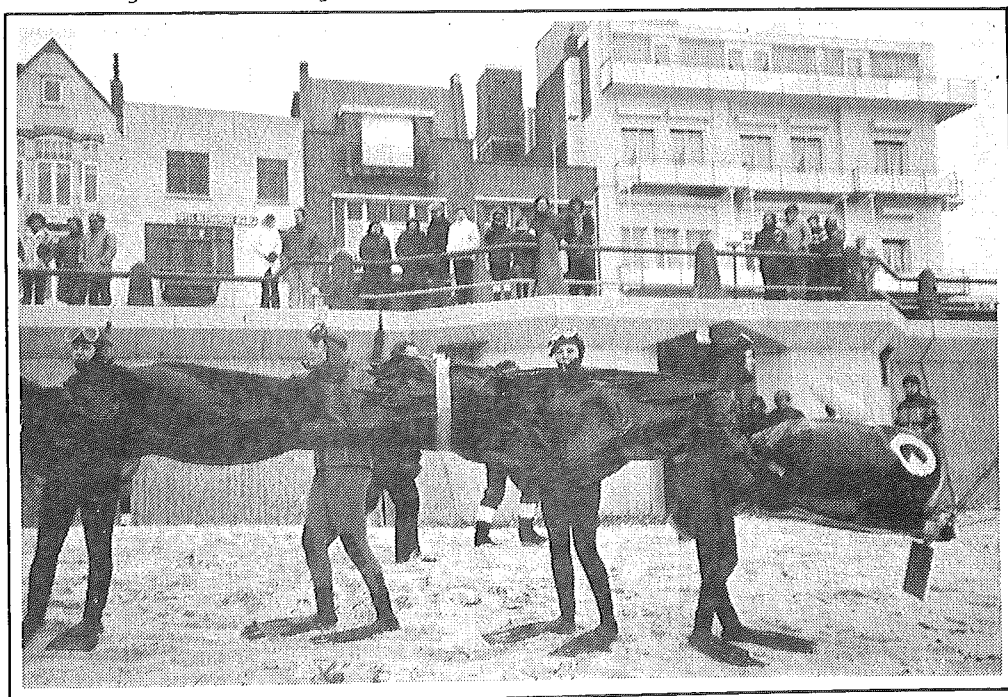
zaakt de tocht af te blazen. Officieus ging hij gewoon door, met vuurpijl als startschot, terwijl slechts een enkeling door de branding kwam.

Hoe dan ook: Elk jaar beantwoordt de tocht weer aan het doel waarvoor vele vrijwilligers zich al ja-

ren inspannen. Waarvoor vele snorkelende duikers zich al 17 jaar in het zilte nat be-geven? Dat doel is wat eenieder er elk jaar weer aan wil geven. Voor de één is dat gewoon een enorme happening, de andere om mede een unieke Nieuwjaarsreceptie gestalte te geven.

Er zijn er ook die slechts willen ontnuchteren, maar ook weer anderen die gewoon op sportieve wijze het nieuwe jaar willen beginnen. Wellicht is dat voor u wel het gehele geschilderde pakket aan motivaties, dat geldt. Het gaat er in ieder geval om, dat we het toch maar weer elk jaar doen.

Jubileumredactie

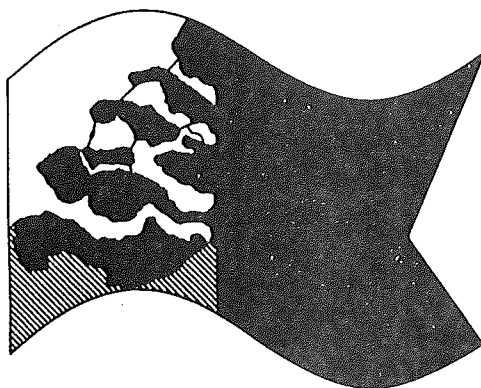
25. 20 Jaar logo's.

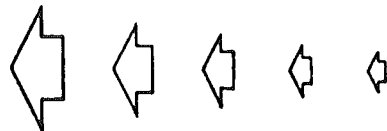
↑
Ontwerp: Elly Valkenburg

→
Ontwerp: Jaap Le Roij

Ontwerp: Bert Moet

duikteam
"Zeeland"

26. "Samen" door het Duikteam "Zeeland".

Er werd me gevraagd een stukje te schrijven over hoe Piet en ik elkaar hebben leren kennen bij Duikteam "Zeeland".

Ik kende Piet al uit het zwembad en het clubhuis.

Nadat ik was geslaagd voor het zwembadgedeelte voor mijn 1*, moest ik mentoren vinden voor mijn oefenduiken.

Na verschillende duiken met andere mentoren ging ik ook met Piet duiken.

Dat was niet altijd lachen, gie-ren, brullen, want ik had een strenge mentor. Maar Piet werd toch mijn vaste buddy, niet alleen onder water.

En zoals jullie vast al weten zijn we afgelopen december getrouwd, dus hoef ik er vast niets meer aan toe te voegen.

Helma Groffen - van der Meer
Piet Groffen

Ook wij gingen met elkaar in Zee

Ik leerde Yvonne van Scheppingen ook kennen dankzij Duikteam "Zeeland".

Een en ander gebeurde op een regenachtige dag bij het Goese Sas, waar ik zojuist een zeer succesvolle onderwatertocht met haar had afgesloten met maar liefst 11 Sephia's hangend boven trossen eieren.

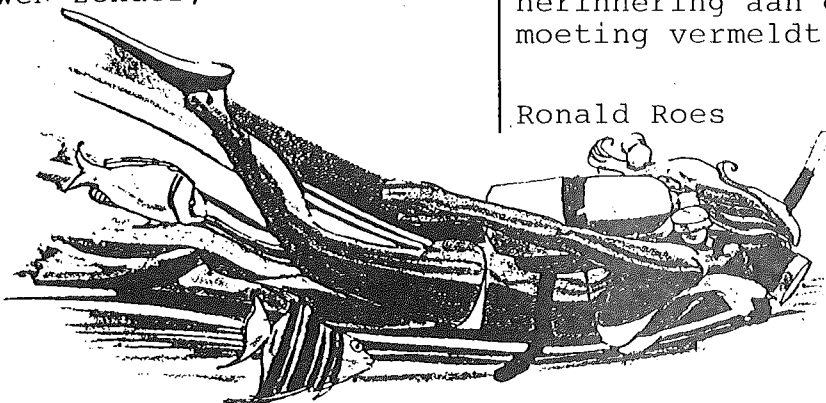
En wees nou eerlijk, niemand kan toch zo veel huiseelijke vlijt aanschouwen zonder, zelf over

"huisje, boompje, beestje" te gaan nadenken?

Dat het niet bij nadenken is gebleven, heeft ondertussen iedereen kunnen aanschouwen, want wij wonen alweer een aantal jaren samen.

En voor het geval één van ons twee ooit mocht vergeten, op welke dag wij elkaar ook alweer ontmoet hebben, is er daar nog altijd het duiklogboek, de stille getuige die voor eeuwig de herinnering aan onze eerste ontmoeting vermeldt.

Ronald Roes

En zo is het gekomen

Naast lidmaatschap en medewerking T.C. bij Duikteam "Zeeland", wil ik ook nog even het volgende memoreren:

je weet maar nooit hoe het je vergaat in het leven.....

Door samenloop van omstandigheden hebben wij (en niet alleen met voorliefde voor het onderwatergebeuren) elkaar letterlijk bij Duikteam "Zeeland" opgedoken. Het was liefde op het eerste gezicht en we kwamen adem tekort! Zo dus zijn we alweer zo'n dikke tien jaar samen en inmiddels meer dan zes jaar getrouwd. Wij vergeten nog steeds niet - zeker tijdens onze vakanties - te genieten van de onderwaterfauna en onze favoriete sport zwemmen.

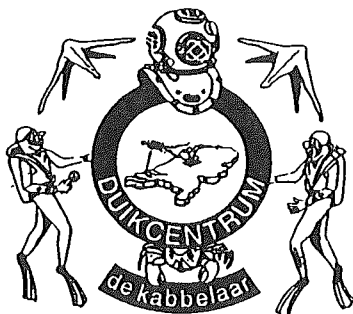
Me and my buddy

Pieter en Marianne Zijnen

De Kabbelaar

Het duikcentrum aan de jachthaven van Scharendijke

Jachthaven Kloosternol 3
4322 AK Scharendijke
Tel: 01117-1913

- Vulstation met koeling
- Diverse dranken en snacks
- Overnachtings mogelijkheden
- Bar-restaurant
- Winkel in duiksportartikelen

Elke dag geopend
van 9.00 tot 22.00 uur
vr-za-zo tot 24.00 uur

Dealer van:

Scubapro
Mares
Cressi Sub
Namron
US Divers
Underwater kinetics
Suunto
Northern divers
Sea quest

Anke Engelberts & Pim van der Made

In 1986 stond ik als trainer aan de rand van het zwembad voor Duikteam "Zeeland". In eerste instantie voor de gevorderden-training en in het najaar 1987 kwam daar de opleiding voor de 2-sters bij.

In dat voorjaar van 1987 werd ik bovendien gevraagd als mentor voor de aankomende 1-sters, waaronder destijds een meisje Anke Engelberts genaamd. Zij was werkzaam als ecologisch analiste bij Rijkswaterstaat in Middelburg en vanuit die invalshoek bijzonder geïnteresseerd in het onderwaterleven.

De eerste duik was bij de muur voor Scharendijke en de fles was binnen 15 minuten leeg gelurkt ..... opwindend?

Maar ach, ik was vrijgezel en tijd zat om te duiken en flessen te gaan vullen, dus maar weer een nieuwe afspraak gemaakt.

Anke was een, naar mijn maatstaven aardige kletstante, terwijl ik eigenlijk nogal rustig van aard ben/was. Dus toen we met haar kleine rode Fiatje naar onze volgende duikstek gingen, stond me een stroom van verhalen te wachten (zenuwen hoorde ik jaren later) en ik maar pro-

beren het halve Achterhoekse en halve ABN te blijven volgen.

Op een keer waren zelfs (mij toen nog totaal onbekende) toekomstige schoonmoeder en schoonzus op de duiklokatie aanwezig om te komen zien wat dochterlief allemaal in Zeeland uitvoerde. Of was het gewoon even controleren wat voor vlees we in de kuip hadden?

Maar goed, er gebeurde verder weinig, want zo snelle boy ben ik wat dat betreft nooit geweest. Veel gezamenlijke uitstapjes met de diverse andere DTZ-leden, het was een zeer gezellige tijd. In het najaar 1987 naar een BLUES-concert in Middelburg, samen met mijn toekomstige schoonzus, mijn broer, Anke en ik.

Nou, dat heeft dan zeker de doorslag gegeven (sinds die tijd gaan we elk jaar naar PEER in België voor een 2-daags BLUES-concert!) en tussen kerst 1987 en nieuwjaar 1988 wisten we beiden precies wat we wilden. Sinds die tijd woonden/doken we eigenlijk samen.

Na ruim 2 jaar besloten wij te trouwen en dat werd dankzij DTZ toch een onvergetelijke dag. Een trouwauto hadden wij niet ge-

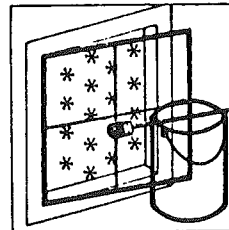

Laat uw huis onderhouden door de vakman:

C.j. kallemein

Wij zijn gespecialiseerd in:

Nieuwbouw
Verbouwingen
Onderhoudswerken
Wandafwerking
Behangen
Beglazing (isolierend)

Schildersbedrijf

Vraag vrijblijvend inlichtingen:

Jodengang 56
4334 CM MIDDELBURG

 01180-26131

huurd, maar mijn schoonvader zou met zijn Citroën CX rijden. Om ca. 10.00 uur in de ochtend staat opeens Jan-Kees Kallemein met de blauwe Ford Transit van Paul Poland voor de deur, met daarachter..... de Zodiac van de vereniging. Ik geloof niet dat er mensen meer bekijks en leuke reacties hebben ontvangen op hun trouwdag, dan wij toen. Anke opgehaald met mijzelf zittend in de boot. Anke schrok eerst aardig, maar het was prima weer en de fotograaf was laaiend enthousiast, dus wij in de boot gezeten naar het stadhuis in Vlissinge. Daar werd het helemaal een feest toen er tijdens de huwelijksvoltrekking allemaal, in duikpak uitgeruste, DTZ-ers aanwezig waren, die ter ere van ons nog een snorkelconcert ten beste gaven. Ook de bruiloft die avond werd mede dankzij alle DTZ-leden en aanhang een onvergetelijk feest. Vanaf deze plaats nog hartstikke bedankt voor alle plezier en gezelligheid, die jullie ons toen hebben bezorgd.

Ideaal, je eigen buddy aan huis ..... samen op vakantie en duiken. Spanje, Joegoslavië en Bretagne en natuurlijk naar de Ourthe.

En in december 1991 werd onze eerste dochter Imme geboren. Ondertussen hebben wij de statistieken bevestigd, dat duikers meer kans hebben op dochters, want in 1994 werd onze dochter Lieke en afgelopen maart de derde dochter Maike geboren.

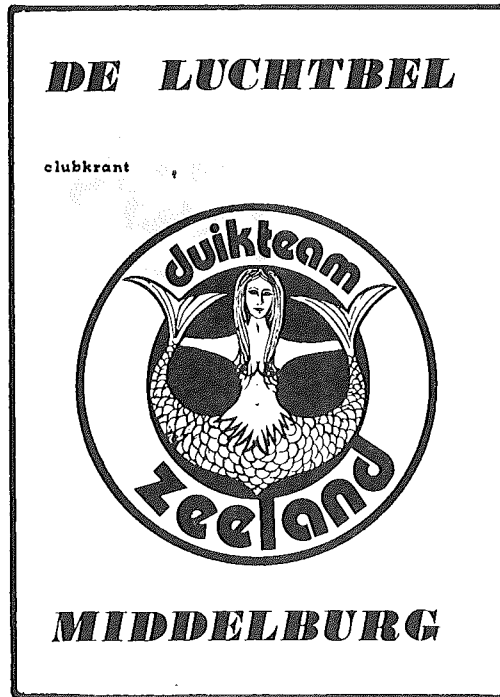
Voor Duikteam "Zeeland" hebben we dus even minder tijd, alhoewel Anke nog steeds actief is binnen het Onderwatersport District Zeeland (O.D.Z.). Ook de duiksport zelf staat op een zeer laag pitje, maar zoals jullie begrijpen zal de duiksport, mede dankzij alle leuke dingen die wij al die jaren bij DTZ hebben meegemaakt, altijd iets zijn om weer met onverminderd elan mee verder te gaan.

Kruiningen, 6 april 1995

Pim van der Made

Anke Engelberts &

de meiden

Ontwerp:
Elly Valkenburg

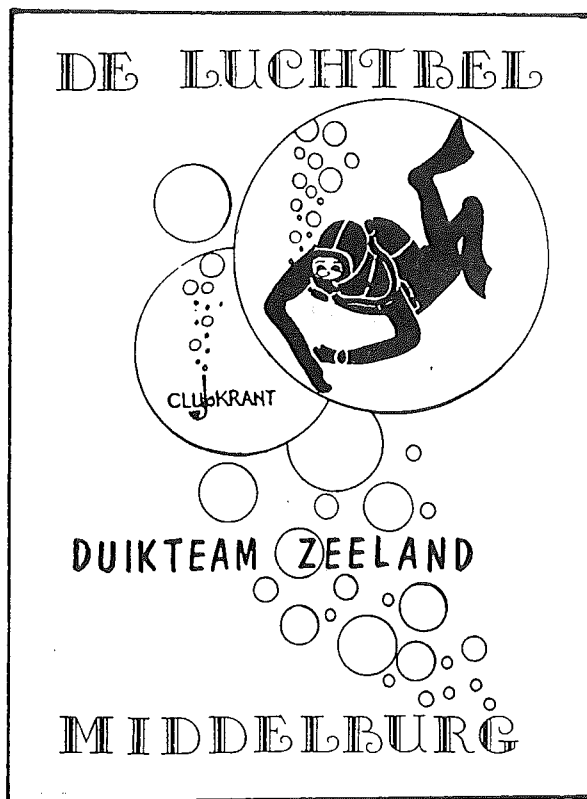

Ontwerp: Jaap Le Roij

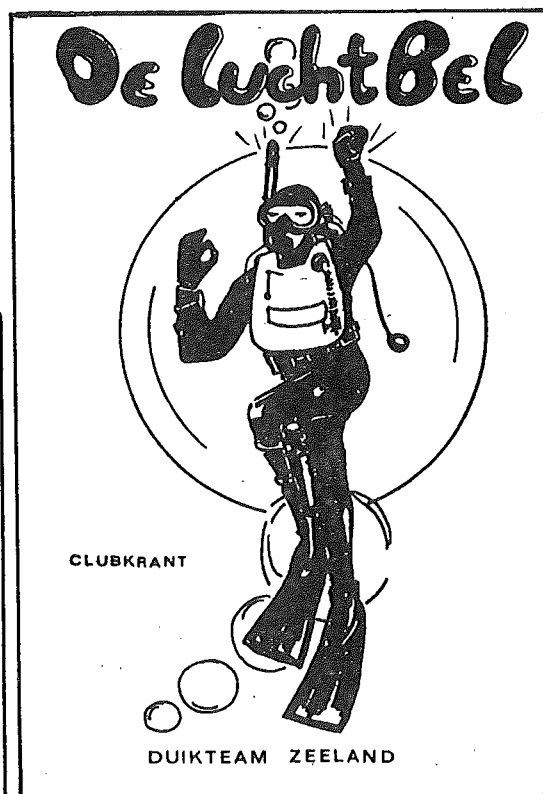
Ontwerp: Jaap le Roij

Ontwerp:
Elly van der Linden

Ontwerp: Pieter Zijnen

Ontwerp: Gerrit van Lunteren

28 Reünie.

Op zaterdag 17 juni a.s. organiseert de evenementencommissie van Duikteam "Zee-land" een gezellige reünie voor alle leden en oud-leden. Deze reünie wordt gehouden aan het Veerse Meer nabij het Sporthotel. Tot zondag 11 juni kunt u zich als deelnemer aanmelden.

Op de 17de juni gaan we met zijn allen barbequen. Is het slecht weer, geen probleem, want er komt een grote tent. Deelname aan de barbeque kost f 17,50 per persoon. Voor dit geld krijg je een soort strippenkaart, waarop vlees "gekocht" kan worden bij de slager, verder zorgt de club natuurlijk voor een welkomstdrankje.

De barbeque wordt verzorgd door slager Van de Kreeke uit -"Heer Arendskerke, hij zorgt behalve voor het vlees ook voor de salade, de saus en het brood.

Kom gezellig naar onze feesttent, neem behalve een goed humeur ook een stoel, tafel, eethoek, bank-

**een vaste stek
na elke duik**

TELEFOON 01100-16711
VANUIT BELGIË 00-311100-16711

stel of wat dan ook mee. Dat zit allicht lekkerder dan het gras. Ook is het wenselijk een eigen bord en glas mee te nemen. Dan hoeven we na de maaltijd tenminste geen plastic borden e.d. weg te gooien, stukken minder vervuiling. Degenen die niet met de vingers willen eten mogen ook hun eigen bestek gebruiken.

Opgeven voor deze super gezellige reünie die niemand mag sen tot zondag 11 juni bij:

Elly Rauws,
Pr. Beatrixstr. 3
4341GK Arnemuïden
01182-1971

of

Paul Poland
Roerstraat 39
4388RV O-Souburg
01184-61697

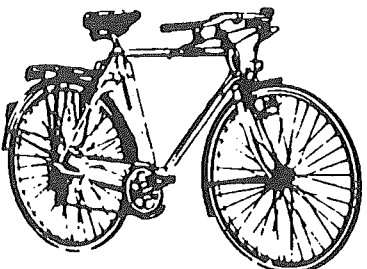

Het liefst schriftelijk opgeven!!!

Elly Rauws

FA. DE PREE &ZN.

ORANJEPLEIN 18 - TEL 01184-01012
OOST-SOUBURG

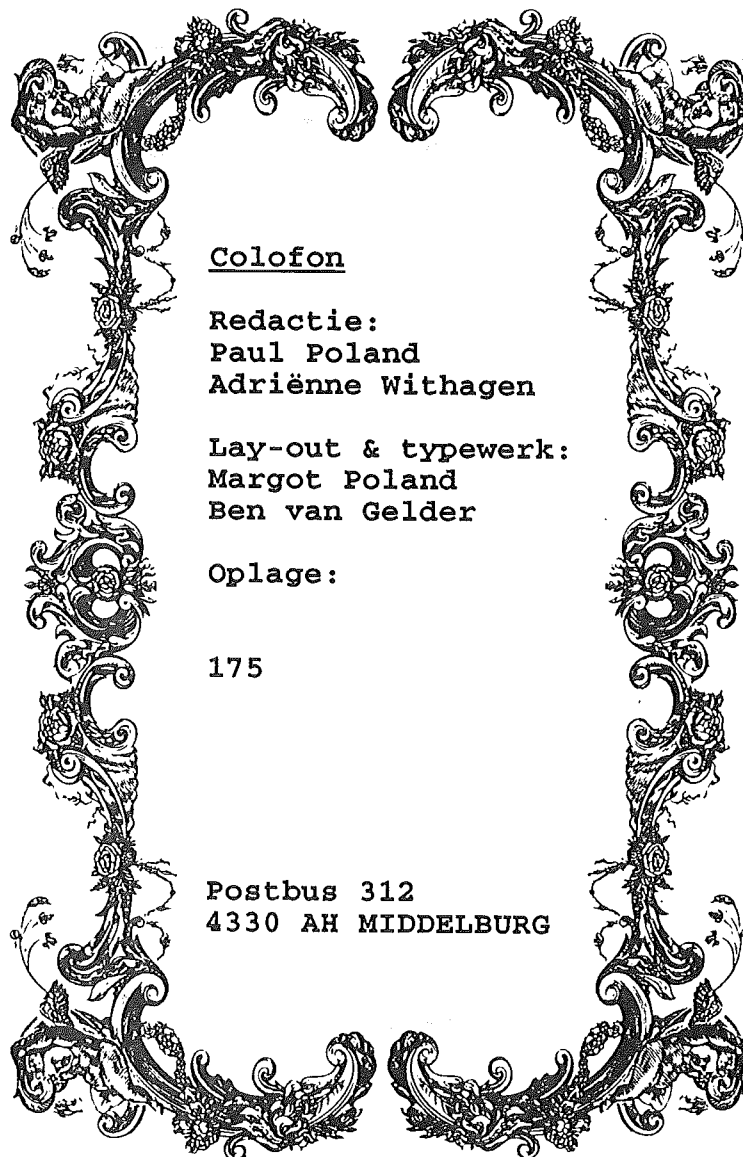
Automobielen:
Onderhoud en
reparatie
aan alle merken

Rijwiel en Bromfiets-
handel o.a.
Gazelle en
Batavus Puch
Vespa Kymco
scooters
brom- en snor-
fietsen

Diverse merken
helmen

TEXACO BEZINESTATION
Oók voor A.P.K. !! keuring

Colofon

Redactie:
Paul Poland
Adriënne Withagen

Lay-out & typewerk:
Margot Poland
Ben van Gelder

Oplage:

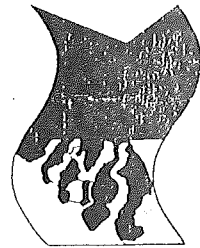
175

Postbus 312
4330 AH MIDDELBURG

Vos; Hans Voskuil; Jan Vreeke; Dennis de Vries; Adrie Vrijenhoek; Joost
Waleson; Cees Walhout; Martin Wattel; Marcel Wayers; Arie van Weelden ;
Hans van Weelden; Peter van der Weg; Richard van der Wege; Frank van
der Werff; Ali Wille; Ilonka Wille; Dominique Willemse; Hayo van der
Willik; Irene Wisse; Carla de Wit; Hans de Wit; Adriënne Withagen; Ger-
trud Witt; Flip Witte; Tom Wolferts; Reinoud Wolter; Paul-Pierre Zijnen;
Pieter Zijnen; Marianne Zijnen-Exalto; Willem van Zweeden; Diana Zwier -
van Hoften; Sjakkie Zwier; Eddy van Zwieten; Sonja Bollen; Willem van
Riele; Paul van Rijswijk; John Vader.....d.....11 april 1995

.....r.....;
.....g.....g.....e.....;
.....g.e.r.e.s.e.r.v.e.e.r.d.....e.....;
.....r.....r.....v.....;
.....e.....e.....r.....;
.....s.....s.....e.....;
.....e.....e.....s.....;
.....r.....r.....e.....;
.....v.....v.r.....;
.....e.....e.....;
.....e.....g.e.....;
.....r.....e.r.....;
.....d.....r.....d.....;
.....e.....;
.....s.....;
.....e.....;
.....r.....;
.....v.....;
.....e.....g.....;
.....g.e.r.e.s.e.r.v.e.e.r.d.....;
.....r.....t.....;
.....d.....e.....;
.....r.....s.....;
.....e.....e.....;
.....g.e.r.e.s.e.r.v.e.e.r.d.....v.....;
.....r.....e.....;
.....e.....e.....;
.....s.....r.....;
.....e.....d.....;
.....r.....;
.....e.....g.....;
.....g.e.r.e.s.e.r.v.e.e.r.d.....;
.....r.....;
.....e.....;
.....s.....;
.....e.....;
.....r.....;
.....v.....;
.....e.....;
.....e.....;
.....r.....;
.....d.....;

Duikteam

„Zeeland”

Clubhuis
Isabellegang 1
4331 GA Middelburg